

PORILAINEN

Huhtikuu 1 2022



www.maavoimat.fi/porin-prikaati

TYÖKOKEMUSTA, JOTA ET KOTIMAASTA SAA

Haemme kriisinhallintatehtäviin eri alojen ammattilaisia mm. sairaanhoitajia ja kuljettajia. Lue lisää: rauhanturvaajaksi.fi.

Haku käynnissä 24 h



Katso videot



www.youtube.com/puolustusvoimat



Puolustusvoimat

› Tee työtä, jolla on tarkoitus.



PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kiltä ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Prikaatikenraali
Vesa Valtonen
Varapuheenjohtaja
Joni Lindeman

taloudenhoitaja
Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Matti Honko
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Sanna Närä
Annu Porttila

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Kari Nummilla
Peppi Ponsimaa
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDEHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilt@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Suomen Uusiokuori Oy

PORILAINEN



Maakuntakomppaniassa
harjoiteltiin oman asuin-
alueen puolustusta

s. 18

Kuva: Anu Kaappola

Sisältö

Pääkirjoitus	5
Johdon tarkastuskäynnit Porin prikaatissa.....	6
Kolumni Otso Sutela	7
Sotilasvala- ja sotilasvakuutusilaisuudet.....	8
Porilaistaistelijat ja kärkekouluttajat.....	12-15
Paikallispuolustusta Vaasassa.....	16
Harjoitustoiminta osana koulutusjärjestelmää	20
Porin prikaatin sotilaspalokunta.....	22
Reservi - Suorituskyvyn ehtymätön sampo	24
Sotilapoliisikomppanian perustaminen	26
Pohjanmaan jääkäripataljoona valmistautuu valmiusyksikön (VYKS) koulutukseen	28
Lentotiedustelu tänään ja huomenna	30
Sukset viuhuen laduilla ja umpihangessa	32
Johtajaksi ei synnytä, vaan kasvetaan	34
Kirjoitushaaste	37
10 vuotta yhteistä valmiutta rakentamassa	40
Mitä sotilaskotitoiminta on?	42
Pieni pää suuressa kypärässä	44
Muistikirjoitus Asko Tanhuanpää	45
Killan puheenjohtajan tervehdys.....	46
Työkisökilta tutustui Reposaaaren nähtävyyksiin.....	47



Hyvät tarinat alkavat Säköylässä.



Apetit





Quo vadis?

Matinpäivän aamun valjetessa huomasimme, että maailma oli siirtynyt uuteen todellisuuteen. Venäjä oli hyökännyt Ukraina. Ehkä lopulta maailma ei ollut muuttunut, vaan ennemminkin Venäjä oli osoittautunut sellaiseksi mitä olimme arvioineetkin; arvaamaton, säännöistä piittaamaton ja aggressiivinen.

Hyökkäys ei lopulta ollut yllätys, vaikka viimeiseen saakka toivoimme ettei sitä tulisi. Jännitteet Euroopassa, koskien erityisesti Ukrainaa, mutta eurooppalaista turvallisuusarkkitehtuuria yleisemminkin, olivat lisääntyneet merkittävästi, ja muutos oli ollut nähtävissä jo useamman vuoden ajan. Sen taustalla olivat Venäjän pyrkimys rapauttaa sääntöpohjainen kansainvälinen järjestelmä ja palauttaa Venäjän johdon haikailema suurvalta-asema.

Tätä kirjoittaessani Venäjä käyttää Ukrainan ympärille keskittämänsä sotilaallista voimaa usean suunnan hyökkäyksessä Ukraina. Käytössä on laaja valikoima sotilaallisia keinoja kaukovaikuttamisesta ja ilma-iskuista maahyökkäykseen ja maihinnousuihin sekä ilmarynnäkö- ja maahanlasakuoperaatioihin. Venäjä on toimillaan osoittanut, että se on valmis käymään täysimittaista sotaa Ukrainaa vastaan, piittaamatta siviiliväestölle aiheutuista tappioista. Ainakin sodan ensimmäisten päivien perusteella vaikuttaa siltä, että Venäjä teki useita virhevirheitä niin oman suorituskykynsä ja sotilaitensa taistelumotivaation kuin Ukrainan taistelutahdon ja puolustuskyvyn suhteen. Toistaiseksi Ukraina on pystynyt puolustautumaan, mutta näyttää siltä, että sillä ei ole voimaa eikä kykyä ratkaista tilannetta sotilaallisesti, ainoastaan viivyttää ja puolustaa sekä sitä kautta hakea tilannetta, jossa se pystyisi ratkaisemaan sodan neuvotteluteitse. Lehteä lukiessamme luultavasti olemme jo paljon viisaampia sen suhteen, kuinka kävi.

Suomen suunnalla tilanne on sotilaallisesti rauhallinen. Laajojen sotatoimien alkaminen Ukrainassa ei ole toistaiseksi heijastunut Suomeen tai Suomen lähialueelle sotilaallisen aktiivisuuden lisääntymisenä. Puolustusvoimat seuraa kansainvälistä tilannetta ja sotilaallista toimintaympäristöä jatkuvasti, ja tässä tilanteessa tehostetusti. Säätelemme omaa valmiuttamme tarpeen mukaan kaikissa tilanteissa.

Puolustusvoimien kannalta turvallisuusympäristön muutos korostaa puolustuskyvyn ja varautumisen merkitystä. Tulevaisuuden uhkien ennaltaehkäisyyn, hallintaan ja torjuntaan tarvitsemme sekä moderniin teknologiaan perustuvia järjestelmiä että asevelvollisuuteen perustuvaa laajaa reser-

viä. Uhkien moninaisuus vaatii myös kokonaisturvallisuuden mallin edelleen kehittämistä. Olemme ylläpitäneet ja kehittäneet puolustustamme systemaattisesti, pitkäjänteisesti ja määrätietoisesti. Nyt nähdyn perusteella olisimme varsin kykeneviä vastaamaan meihin mahdollisesti tulevaisuudessa kohdistuvaan sotilaalliseen uhkaan. Lähitulevaisuudessa joudumme arvioimaan mitä Venäjän hyökkäyksestä opimme ja mitä johtopäätöksiä Venäjän sotilaallisesta toiminnasta vedämme. Samalla joudumme miettimään, mitä koulutuksessamme, valmiudessamme ja varautumisessamme joudumme muuttamaan nyt nähdyn perusteella.

Muutos on ilmassa. Millainen ja mihin suuntaan, sitä emme vielä tiedä. Valtiojohtomme joutuu arvioimaan sodan merkitystä ja seurauksia usealta eri kantilta ja ratkaisemaan, onko perinteisellä vakauspolitiikalla ja sotilaallisella liittoutumattomuudella enää todellisuuspohjaa. Luottamus Venäjään on kuitenkin mennyt, ja suhteet Venäjään rakennetaan uudestaan joskus tulevaisuudessa. Todennäköisesti perusteet eivät ole entisenlaiset.

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Matti Honko



Johdon tammikuun tarkastuskäynnit Porin prikaatissa

Toimittanut Sanna Närä

Ensiksi 11.–12. tammikuuta Maavoimien komentajan kenraaliluutnantti **Pasi Välimäen** tarkastuskäynti suuntautui Säkylään ja Niinisaloon. Välimäki seurasi kahden päivän aikana alokkaiden sekä vanhemman saapumiserän varusmiesten koulutusta ja oli tyytyväinen näkemäänsä, sillä haastavasta koronatilanteesta huolimatta yleisilme prikaatissa oli hyvä ja toiminta on jatkunut. Puolustusvoimain komentaja kenraali **Timo Kivinen** puolestaan tarkasti prikaatin 25. tammikuuta Säkylässä. Kivisen vierailun keskiössä oli kriisinhallintajoukkojen henkilöstön koulutuksen tarkastaminen sekä Porin prikaatin varusmiestoimikunnan edustajien tapaaminen. Etenkin jälkimmäinen oli kovasti odotettu tapahtuma ja keskustelun aiheita löytyikin esimerkiksi koronan aiheuttamista palveluksen järjestelyistä. Yleishavaintona oli, että kriisinhallintapalvelumme ovat laadukkaita ja varusmiesnäkökulma huomioidaan.

Tarkastuskäynnit onnistuvat hyvin ja sekä varusmiesten että prikaatin henkilökunnan kanssa käydyt keskustelut tukivat kenraalien havaintoja. Molempia tarkastuskäyntejä isännöi luonnollisesti Porin prikaatin komentaja prikaatikenraali (silloin eversti) **Vesa Valtonen**.



Olessani töissä perusyksikössä en täysin ymmärtänyt esikunnan tarpeellisuutta. Siksi haluan tässä artikkelissa kertoa ajatuksiani esikuntatyöskentelystä. Esikunnat syntyivät, kun yksi johtaja ei enää pystynyt johtamaan henkilökohtaisesti kaikkia joukkojaan kentällä. Sen lisäksi sodankäynnin teknistyminen, kompleksisuuden lisääntyminen ja eri aselajien syntyminen loivat tarpeen asioiden valmistelulle ja toiminnan koordinoinnille esikunnissa.

Puhtaimmillaan esikunnan tehtävä on tukea komentajan johtamistoimintaa. Esikunnat ovat olemassa komentajaa ja hänen alaisiaan varten. Esikuntien tehtävät eivät aina kuitenkaan näyttyä selkeinä, koska aikojen saatossa esikunnille on kasaantunut kirjava joukko erilaisia tehtäviä. Periaatteessa sotilasjohtaminen linjaesikuntaorganisaatiossa on selvää: linjassa toimivilla johtajilla on toimivalta tehdä päätöksiä eli johtaa. Linjassa toimivat johtajat, kuten päälliköt ja komentajat pyrkivät täyttämään tehtävät ja pitämään huolta alaisistaan. Kahden edellä mainitun tekijän järjestys on tärkeä, sillä organisaation olemassaolon tarkoitus on täyttää tehtäviä. Toisaalta tehtäviä ei voida täyttää, jos henkilöstöllä ei ole kykyä täyttää niitä. Siksi alaisista huolehtiminen on sotilasjohtajan tärkeimpiä tehtäviä.

Linjassa johdetaan tehtävän kautta saadulla toimivallalla, joka viimekädessä perustuu lakiin. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että Porin prikaatin komentajalla on toimivalta koko prikaatin henkilöstöön. Komentaja voi delegoida toimivaltaansa esikunnalle, jonka toimintaa johtaa esikuntapäällikkö. Näin komentaja johtaa ja esikuntapäällikkö ohjaa esikunnan toimintaa. Komentaja voi delegoida esikunnalle esimerkiksi jonkun suunnitelman laatimisen tai jollekin esikunnan henkilölle jonkun operaation vaiheen johtamisen. On keskeistä havaita, että esikunta ei koskaan johda, vaan henkilöt johtavat.

Johtamisen ja ohjaamisen (command & control) eron voi havainnollistaa esimerkin kautta. Komentaja haluaa, että autolla ajetaan Helsinkiin. Hän luovuttaa auton ohjaamisen esikuntapäällikölle, joka ohjaa auton kulkemaan kohti komentajan asettamaa määränpäättä. Komentaja voi antaa vaatimuksen ajaa

KOLUMNI



Majuri Otso Sutela

Linjassa johdetaan ja esikunnassa ohjataan

esimerkiksi Auran kautta. Tällöin esikuntapäällikkö ohjaa autoa komentajan vaatimusten mukaisesti. Tässä esimerkissä esikunta on auto, jolla ajetaan. Komentaja asettaa määränpään ja esikuntapäällikkö esikuntineen ohjaa toiminnan kohti haluttua määränpäättä. Ihmisiä johdetaan ja asioita ohjataan. Linjassa johtamisen lisäksi toimialat ja aselajit toimivat niin kutsuttua "aselajitietä" pitkin, jota kutsutaan toimiala-ohjaukseksi. Ohjaus on luonteeltaan poikkileikkaavaa, sillä se ylittää linjaorganisaation rajat. Sitä pitkin saadaan ohjausta eri toimintojen toteuttamiseen ja yhteensovittamiseen. Aselajien erikoistuminen mahdollistaa erilaisten asiantuntijoiden osaamisen hyödyntämisen, kuten esimerkiksi huollon tai tykistön. Ohjaaminen on kuitenkin aina alisteista johtamiselle. Esikunnan henkilöstö tekee töitä johtamisen ja ohjaamisen ristipaineessa pyrkien toteuttamaan komentajan tahdon ja toimialatietä saadun ohjauksen

parhaan kykynsä mukaan. Esikunnassa työskenteleminen vaatii yksilöiltä aktiivisuutta, koska kaikkia tehtäviä ei ehditä käskä alaisille, kuten perusyksikössä. Hyvä esikuntaupseeri tunnistaa hetket, jolloin hänen valmisteluun tarvitaan. Esikunnassa ei riitä, että tunnistaa ongelmia. Esikuntaupseerin on myös esitettävä ratkaisuja havaitsemiinsa ongelmiin.

Esikunnassa oikeastaan mitään ei voi tehdä yksin. Lähes kaikki esikunnan laatimat käskyt ja tuotteet vaativat johtajien linjauksia, eri aselajien näkökulmia, alaisten lausuntoja ja edellä mainittujen yhteensovittamista. Esikunnat elävät alajohtoportaiden ilmoituksilla. Ilman tilannekuvaa joukkojen toiminnan vaiheesta tai havaituista ongelmista esikunta ei voi tukea komentajansa johtamistoimintaa tilannekuvalla. Esikunnissa arvostetaan myös perusteluita esityksiä alajohtoportailta ja kannustankin tekemään niitä aktiivisesti. Hyvä esikunta toimii, kuin hyvin huollettu kone: sen kaikki sen osat pelaavat saumattomasti yhteen tuottaen tulosta ja vastaten herkästi kaasupolkimen painalluksiin ja pieniinkin ohjausliikkeisiin. Huonosti käyvän esikunnan kuulee kaukaa, mutta hyvin toimivaa esikuntaa tuskin huomaa.

Preussilainen **Moltke** vanhempi on kirjoittanut ohjeen esikunnille vuonna 1869. Siinä hän ohjasi esikuntia laatimaan lyhyitä käskyjä, jotta alemmat johtoportaat voivat lisätä niihin tarvittavat yksityiskohdat. Lyhyillä käskyillä mahdollistetaan toiminnanvapaus alemmilla johtamistasoilla. Mitä tarkemmin käsketään, sitä enemmän toimeenpano on sidoksissa näihin käskyihin. Lisäksi jokainen käsketty yksityiskohta asettaa käskijälle vastuun toimeenpanon seurannalle ja raportoinnille. Mielestäni juuri tässä piilee esikuntatyön vaikeus. Olisi kirjoitettava lyhyitä käskyjä, josta selviää kaikki oleellinen. Juuri oleellisen löytäminen ja tiivistäminen ovat keskeisiä esikuntaupseerin taitoja. Hyvien ja yksiselitteisten käskyjen laatiminen on teoriassa helppoa, mutta käytännössä erittäin haastavaa. Historia on opettanut, että monimutkaiset suunnitelmat epäonnistuvat. Siksi hyvä esikuntaupseeri kysyy itseltään tämä tästä: voitaisiinko tämä tehdä vieläkin yksinkertaisemmin?



Saapumiserän 1/22 sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuuksien juhlallisuudet koettiin verkon välityksellä

Toimittanut: Peppi Ponsimaa

Koronatilanteen pitkittyessä, päästiin saapumiserän 1/22 juhlalliset sotilasvala- ja vakuutustilaisuudet jälleen näkemään kotikatsomoista käsin. Tilaisuudet järjestettiin kahtena päivänä ilman

paikan päällä olevaa yleisöä ja niitä sai seurata suorana lähetyksenä verkon kautta.

Tammikuussa palveluksensa aloittaneen varusmiehet saivat vanhoa soti-

lasvalansa ja antaa sotilasvakuutuksensa Säkylässä joukko-osastoittain torstaina 10. helmikuuta. Ensimmäisenä vuorossa oli Varsinais-Suomen huoltopataljoona, jonka alokkaat ni-





mitettiin jääkäreiksi. Tilaisuuden johti Varsinais-Suomen huoltopataljoonan komentaja everstiluutnantti **Kalle Leinonen**.

Seuraavana valansa vannoi ja vakuutuksen antoi Satakunnan jääkäripataljoona ja alokkaat saivat niin ikään jääkärin nimityksen. Tilaisuuden johti Satakunnan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti **Risto Kohonen**. Viimeisenä nähtiin Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan vala- ja vakuutustilaisuus. Pataljoonana alokkaat

nimitettiin viestimiehiksi, pioneereiksi ja suojelumiehiksi. Tilaisuuden johti Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan komentaja everstiluutnantti **Antti Rajahalme**.

Perjantaina 11. helmikuuta Niinisalossa juhlittiin Satakunnan tykistörykmentin ja Pohjanmaan jääkäripataljoonan sotilasvala- ja vakuutustilaisuudessa. Nämä alokkaat nimitettiin tykkimiehiksi ja jääkäreiksi. Tilaisuuden johti Pohjanmaan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti **Petri Huovinen**.

Vala- ja vakuutustilaisuudet otti vastaan Porin prikaatin komentaja prikaatikenraali Vesa Valtonen. Säskylän tilaisuuksissa valakaavan esilukijana toimi Teollisuuden Voiman turvallisuusjohtaja **Veli-Pekka Nurmi** ja Niinisaloon tilaisuudessa vuoden rauhanturvaaja **Katariina Lausto**. Laivaston soittokunta vastasi musiikista kaikissa tilaisuuksissa.

Kuvat: Puolustusvoimat / Kirsi Launianen, Jere Paavilainen, Mikko Salmela ja Andreas Äkräs.





Porin prikaatin palkitsemiset vuosipäivänä 16.2.2022

Porilaistaistelija, kouluttajapalkinto

upseerit:

Luutnantti Kalle Puranen

opistoupseerit:

Kapteeni Tuomo Koivisto

aliupseerit:

Vääpeli Elina Kemppainen

Vuoden siviilityöntekijä

Insinööri Janne Helenius

Joukkoyksiköiden kärkikouluttaja

Ylikersantti Teemu Korpiaho

Satakunnan jääkäripataljoona

Ylikersantti Meea Feodoroff

Varsinais-Suomen huoltopataljoona

Ylikersantti Sakari Sahlman

Satakunnan pioneeri ja

viestipataljoona

Ylikersantti Joonas Hannola

Satakunnan tykistörykmensti

Vääpeli Matti Filatoff

Lounais-Suomen aluetoimisto

Porin prikaatin levykkeet

Myönnetään prikaatin vuosipäivänä erityisen hyvästä palveluksesta

Kultainen levyke + stipendi

Majuri Mika Heikkilä

Yliluutnantti Marko Heino

Tiedonhallinnan sihteeri

Katriina Varjonen

Hopeinen levyke + stipendi

Insinööri majuri Jarmo Ahde

Majuri Joni Ylöstalo

Kapteeni Elias Halminen

Kapteeni Sami Mamia

Vääpeli Pasi Salmi

Henkilöstösihteeri Kati Kulmala

Kurssisihteeri Nina Peltola

Varastonhoitaja Esko Rossi

Pronssinen levyke + stipendi

Insinööri kapteeni Jarno Alasaari

Insinööri kapteeni Matti Mäkinen

Insinööri kapteeni Mattipekka Vierula

Kapteeni Anni Nummela

Kapteeni Tatu Tanila

Yliluutnantti Marius Foudila

Yliluutnantti Joonas Kärki

Yliluutnantti Marko-Tapio Saha

Vääpeli Juha-Matti Herranen

Vääpeli Ellinoora Kulmala

Vääpeli Tomi Vetterranta

Vääpeli Joni Wallin

Ylikersantti Matti Kiiskinen

Kersantti Sami Toropainen

Taloussihteeri Ritva Heinonen

Toimistosihteeri Kirsi Liimu

Toimistosihteeri

Marianne Martiala

Varastonhoitaja Karoliina Siivonen

Varastonhoitaja Hanna Viita

Vuoden urheiluteko

Ansiokas ura superpesiksessä Suomen pesäpallon korkeimmalla sarjatasolla. Vääpeli Jouni Itävalo

Vuoden työpiste

Koulutussektori

Vuoden liikuntavaikuttajat

Yliluutnantti Kimmo Mäkinen

Luutnantti Joni Kentala

Luutnantti Arttu Suonpää

Vääpeli Jani Leppänen

Varastopäällikkö Marco Meriläinen

Vuoden reserviläinen

Kapteeni (res) Timo Ylikärppä

Porilaisristi

Insinööri yliluutnantti

Markku Uusi-Rasi

Insinööri yliluutnantti

Juha Wiljakka

Insinööri luutnantti Kim Gröhn

Luutnantti Alekski Hellsten

Luutnantti Taneli Jokinen

Luutnantti Teemu Junno

Luutnantti Miko Lehtovaara

Luutnantti Kalle Puranen

Luutnantti Teppo Veikkanen

Luutnantti Markus Weckman

Ylivääpeli Hannu Unger

Ylikersantti Topias Airila

Ylikersantti Meea Feodoroff

Ylikersantti Markus Erkkilä

Ylikersantti Alexandra Ekroth

Ylikersantti Joonas Hannola

Ylikersantti Juhana Huhtanen

Ylikersantti Ville Junnilainen

Ylikersantti Emmi Latvala

Ylikersantti Samu Mannila

Ylikersantti Arttu Nikki

Aplodit annettiin Niinisalon palkitsemistilaisuudessa myös Porilaisriesteillä palkituille.

Ylikersantti Niina Nummi
Ylikersantti Anu Palosaari
Ylikersantti Anna Pirttimäki
Ylikersantti Janette Salmenoja
Ylikersantti Semi Salo
Ylikersantti Jarno Toivola
Ylikersantti Mikko Vanhanen
Kersantti Vili Hokkanen
Asevelvollisuussihteeri
Marja-Liisa Uusitalo

Muille Porin prikaatin hyväksi erityisen ansiokkaasti työskenneille henkilöille

Piiripäällikkö Jani Pikkarainen
Rakennusmestari Kai Hyytiäinen
Ylikonstaapeli Kai Rintaluoma
Majuri (res) Jani Asikainen
Kersantti (res) Jarkko Jokinen

Keskellä kuvassa Säskylän palkitsemistilaisuudessa Porilaistaistelijoista vääpeli Elina Kemppainen, vuoden työpisteenä palkitun Koulutussektorin johtaja kapteeni Lauri Lehtinen ja vuoden reserviläisenä palkittu Timo Ylikärppä.

Porin prikaatin kultaisella levykeellä ja stipendillä palkittiin yliluutnantti Marko Heino (vas.), tiedonhallinnan sihteeri Katriina Varjonen ja majuri Mika Heikkilä





Teksti: Peppi Ponsimaa

Kapteeni **Tuomo Koivisto** Varsinais-Suomen huoltopataljoonasta palkittiin Säkylässä Porilais-taistelija-palkinnolla. Koivisto on tehnyt monipuolisen sotilasuran vaihtelevissa tehtävissä ennen Porin prikaatin kuljetuskeskuksen päällikköksi päättymistä: "Olen vuonna 1999 valmistunut opistoupseerien peruskursilta ja tulin silloin panssarintorjuntakomppaniaan töihin. Toimin noin kymmenen vuotta varusmieskouluttajana perusyksikössä ja aliupseerikoulussa. Sen jälkeen suoritin opistoupseerien jatkokurssilla huollon linjan, jossa sain kuljetuspuolen koulutuksen, ja sen jälkeen siirryin kuljetuskeskukseen vuonna 2010. Tämän jälkeen olen toiminut kuljetuskeskuksessa erilaisissa tehtävissä alkaen joukkueen johtajasta. Vuonna 2015 suoritin liikenneopettajan tutkinnon, jonka jälkeen toimin sotilaskuljettajien opetustoiminnasta vastaavana johtajana. Vuodesta 2020 olen ollut kuljetuskeskuksen päällikkönä."

Koiviston työ kuljetuskeskuksen

**Kapteeni
Tuomo Koivisto
Varsinais-Suomen
huoltopataljoona**

PORILAISTAISTELIJA

päällikkönä on hyvin monipuolinen. "Työnkuvaani kuuluu kuljetuskeskuksen johtaminen. Kuljetuskeskus vastaa suuresta osasta prikaatin ajoneuvoista, niiden huolloista, katsastuksista ja käytöstä sekä varastoinnista", Koivisto kertoo työstään. Lisäksi kuljetuskeskuksen työalueeseen kuuluvat kuljettajakoulutus sekä varastot ja poltto- ja voiteluainehuollot.

Nykyiset työtehtävät pitävät Koiviston kiireisenä, eikä aikaa jää paljoa kouluttamistehtäviin, mutta toisinaan hän pääsee kouluttamaan kuljettajien kenttäkoulutusharjoituksissa tai kriisinhal-

lintakeskuksen rotaatiokoulutuksissa. Näiden kautta hän pystyy ylläpitämään omaa ammattitaitoaan. Koivisto kertoo kuitenkin suurimman osan ajasta menevän hallinnolliseen työhön.

Ajoneuvojen tarve ja käyttö on korostunut vuosien saatossa merkittävästi prikaatin toiminnassa ja siksi hyvin toimiva kuljetuskeskus on tärkeä asia. Työ pysyy myös Koiviston mukaan mielekkäänä, kun tietää, että työllä on oikeasti merkitystä. "Vaihteleva työ ja työympäristö motivoivat samoin kuin se, kun näkee, että tällä työllä on iso merkitys prikaatin toiminnan kannalta. Kuljetuskeskus huollon organisaationa mahdollistaa prikaatin toiminnan pitämällä pyörät pyörimässä. Yksi iso motivaattori on osaava henkilökunta mitä täällä on. Meillä on erittäin ammattitaitoiset ja motivoituneet työntekijät, jotka haluavat viedä asioita eteenpäin ja joiden työmoraaali on korkealla tässä ympäristössä", Koivisto kiittelee kuljetuskeskuksen henkilökuntaa.



Kuva: Puloustusvoimat/Ukko Sallinen

Niinisalossa porilaistaistelija palkinnolla palkittiin yliluutnantti **Kalle Puranen** Satakunnan tykistörykmentistä. Hän kiinnostui sotilasuralle hakeutumisesta jo varusmiespalveluksensa aikana ja päätyi sen seurauksena hakemaan Kadettikouluun. "Kävin varusmiespalveluksen Rovaniemellä Lapin ilmatorjuntarykmentissä 2014. Johtajakaudella kouluttajani suositteli minua hakeutumaan Kadettikoulun pääsykokeisiin, jonne pääsin opiskelemaan suoraan varusmiespalvelukseni jälkeen. Halusin jäädä työskentelemään etelään ja Porin prikaatin Niinisalon varuskunta valikoitui työpaikakseni", Puranen kertoo.

Nykyisten työtehtävien Puranen koee olevan monipuolisia, sillä ne sisältävät sekä suunnitteluun liittyviä tehtäviä, että kouluttamista. "Nykyinen tehtäväni on kranaatinheitinkomppaniassa, jossa olen työskennellyt valmistumisestani saakka. Toimin aliupseerikurssin johtajana ja siinä ohella yksikön johtamisjärjestelmävastaavana. Tehtävääni kuuluu tulenjohto- sekä kranaatinheitinlinjan suunnittelu ja toimeenpano. Työnkuvani on todella monipuolinen, sillä pääsen tekemään suunnittelutyötä ja kouluttamaan

Yliluutnantti Kalle Puranen Satakunnan tykistörykmentti

PORILAISTAISTELIJA

aliupseerikurssin oppilaita sekä johtamisjärjestelmävastaavana kouluttamaan M18-järjestelmään liittyviä asioita henkilökunnalle ja varusmiehille", hän kuvailee työtehtäviään.

Puranen pitää kouluttajan roolia erittäin tärkeänä varusmiespalveluksen onnistumisen kannalta ja tehtävään motivoitunut kouluttaja pystyy tarjoamaan varusmiehille laadukasta koulutusta.

"Ammattitaitoinen ja itseään kehittävä kouluttaja pystyy tarjoamaan turvallisen ja mielenkiintoisen palveluksen varusmiehille. Kouluttajan on oltava motivoitunut kehittämään itseään, sillä nykyään teknologia kehittyy todella nopeasti, minkä olen huomannut erityisesti johtamisjärjestelmien osalta. Kouluttajan on oltava oman alansa ammattilainen, että hän pystyy vastaa-

maan haastaviin kysymyksiin ja tarjoamaan ammattitaitoista koulutusta", Puranen kertoo kouluttajan roolista.

Uuden opetteluun ja työn vaihtelevuus pitävät Purasen työmotivaation kohdillaan:

"Olen päässyt työskentelemään monessa eri tehtävässä niin perusyksikössä kuin harjoituksissakin. Uudet tehtävät vaativat aina lisää opettelua ja perehtymistä aiheeseen, mikä pitää työmotivaation korkealla. Olen toiminut tulenjohton kouluttajana, tulenjohtolinjan johtajana, koulutusupseerina sekä nyt aliupseerikurssin johtajana. Harjoituksissa olen pääsääntöisesti komentopaikan kouluttajana",

Purasella on edessä vuonna 2023 alkava sotatieteiden maisterikurssi. Lisäksi hän on kiinnostunut teknisen puolen opiskelusta, jotta voisi syventää osaamistaan johtamisjärjestelmien parissa. Kyseeseen voi myös mahdollisesti tulevaisuudessa tulla siirtyminen Porin prikaatista toiseen varuskuntaan: "Jossain vaiheessa voi myös tulla ajankohtaiseksi siirtyä pohjoisempiin varuskuntiin ja lähemmäs kotikonttuja", Puranen toteaa.



**Ylikersantti
Joona Hannola
Satakunnan
tykistörykmentti**

KÄRKIKOULUTTAJA

Niinialossa kärkekouluttajaksi palkittiin muun muassa Satakunnan tykistörykmentistä ylikersantti **Joona Hannola**. Kiinnostus sotilasuraa kohtaan Hannolalla heräsi jo varusmiespalveluksen aikana, vaikka hän ei hakeutunutkaan töihin Puolustusvoimille varusmiespalveluksensa päätyttyä. "Vuonna 2015 lähdin kriisinhallintatehtäviin Libanoniin. Siellä kiinnostus sotilasuraa kohtaan kasvoi entisestään. Kotiuduttuani Libanonista hain virkaa Satakunnan tykistörykmentin 2.Patterista. Kyseisessä yksikössä palvelin viime vuoteen asti, ja nyt vuodenvaihteessa 2022 siirryin rykmentin sisällä 1.Patteriin." Hannolan tämänhetkiseen työnkuvaan kuuluu toimiminen viestilinjan kouluttajana, vääpelin sijaisena ja yksikön työpaikkaohjaajana toimiminen. Lisäksi hän on M18 -johtamisjärjestelmän karkiosaaaja yksikössä. Hyvän kouluttajan ominaisuuksia ky-

syttäessä, Hannola kuvailee: "Hyvä kouluttaja on vaativa kouluttaja. Sellainen, joka ymmärtää mitä koulutuksessa haetaan ja osaa vaatia tuloksia sen perusteella. Kouluttajuus vaatii myös kärsivällisyyttä, sillä yksilöiden tapaa oppia on monimuotoinen." Lisäksi hän korostaa koulutettavien oman toiminnan merkitystä oppimisen perustalle. "Kouluttajan tulee kehittää itseään koulutusten kautta. Ottaa oppia omasta koulutuksestaan eli reflektoida. Miten koulutus onnistui, miten kouluttaja itse toimi, onnistuiko jokin opetusmetodi ja voiko itse kehittää toimintaansa vielä jotenkin. Kouluttajan on vaadittava itseltään saman, minkä vaatii koulutettavilta."

Hannola huomaa tietojärjestelmien lisääntymisen näkyvän kouluttajan tehtävissä ja eri järjestelmien käyttäminen tulee hallita osana kouluttamista. "Hallinnolliset tehtävät ovat arkipäivää nuorellekin kouluttajalle. Lisäksi täy-

tyy hallita monia opetusvälineitä kuten simulaattoreita ja virtuaalisia oppimisympäristöjä", hän kuvailee.

Tulevia kouluttajia Hannola neuvoo olemaan aktiivisia ja ahkeria. Omia koulutustapoja voi aina parantaa ja samalla haastaa ja kehittää itseään. Hannola on vasta hiljattain siirtynyt uuteen tehtäväänsä, joten tulevaisuutta ajatellen ei ole vielä ehtinyt muodostua ihmeellisempiä suunnitelmia. "Nyt kun siirryin 1.Patteriin niin varmasti pyrin kehittymään uudessa tehtävässä ja tehdä työni niin hyvin kuin mahdollista.", hän tiivistää.

Palkinnoksi saadulla komentajan puukolla ei Hannolan sanojen mukaan ainakaan tulla vuolemaan makkaratikkuja, joten se on mitä todennäköisemmin päätymässä koriste-esineeksi.

Teksti: Peppi Ponsimaa

Tänä vuonna Porin prikaatin vuosipäivänä Säkylässä kärkekouluttajaksi palkittiin muun muassa Satakunnan jääkäripataljoonan ylikersantti **Teemu Korpiaho** ja Varsinais-Suomen huoltopataljoonan ylikersantti **Meea Feodoroff**. Korpiaho kertoo päätyneensä tehtäväänsä pitkän prosessin kautta: "Olen ollut täällä varusmiehenä vuonna 2012 ja sen jälkeen sopimussotilaana. Sen jälkeen oli erilaisia operatioita ulkomailla sekä muita siviilitöitä. Vuonna 2017 päädyin sitten virkaan, kun täältä aukesi panssarintorjuntapuolelta minulle sopiva tehtävä." Myös Feodoroffilla on taustalla sopimussotilaana toimiminen. "Jäin varusmiespalveluksen jälkeen toiseen yksikköön sopimussotilaaksi vuodeksi. Sitten kun sopimuskausi oli päätymässä, hain avoimiin aliupseerin tehtäviin ja täältä Huoltokomppaniasta se tärppäsi.", Feodoroff kertoo sotilasuralle päätymisestä.

Molempien työtehtäviin kuuluu muun muassa varusmiesten kouluttamista ja lisäksi Feodoroff on yksikkönsä M18-johtamisjärjestelmän karkiosaaaja. Hyvän kouluttajan ominaisuuksina Korpiaho ja Feodoroff mainitsevat muun muassa taidon ymmärtää alaisiaan, pilkkeen pitämisen silmäkulmassa ja rohkeuden kokeilla uudenlaisia toimintatapoja ja näkemyksiä. "Tärkeä on keskittyä siihen, että ei tarvitse saada perille ensimmäisessä koulutusta-

**Ylikersantti
Teemu Korpiaho
Satakunnan
jääkäripataljoona**

KÄRKIKOULUTTAJA

pahtumassa vaan monet koulutukset ja aiheet ovat sellaisia, että oppi saadaan vasta ehkä viimeisessä sotaharjoituksessa maaliin. Ei saa olla liian kunnianhimoinen vaan monet aiheet vaativat aikaa ja pitää osata rakentaa looginen polku, miten pääsee sinne.”, Korpiaho kuvailee.

Korpiahon mukaan kouluttajan rooli on pysynyt melko samanlaisena työransa aikana, mutta hän kokee nuorien kouluttajien tuoneen mukanaan tuoretta näkökulmaa kouluttamiseen. ”Kouluttajapolvi on nuorentuessaan tuonut mukanaan oikeanlaista sotilaan esimerkkiä varusmiespalvelukseen. Nykyään löytyy paljon käytännönläheisyyttä, huumorintajua ja kohdataan varusmies yksilönä sekä pyritään löytämään ratkaisuihin ongelmiin. Kouluttajan rooli on pysynyt samana, mutta polven nuorentuessa näen, että paljon hyviä asioita on tapahtunut myös varusmieskoulutuksessa.” hän toteaa.

Sekä Korpiaho, että Feodoroff viihtyvät nykyisessä tehtävässään, mutta suunnitelmia löytyy myös tulevaisuutta ajatellen. ”Haluan kehittyä M18-johtamisjärjestelmän parissa vielä enemmän ja saada osaamista lisää. Mahdollisesti haluaisin jossakin kohtaa siirtyä sellaiseen tehtävään, missä osaamista voisi hyödyntää enemmän ja olla sen alan parissa. Vielä en halua lopettaa normaalia varusmieskoulutusta, kun kouluttamisen intoa on vielä.”, Feodoroff kertoo. ”Korpiaho ilmaisee mielenkiintonsa päästä vaikuttamaan varusmiesten johtajakoulutukseen.

Tulevaisuuden kouluttajia ja apukouluttajia Korpiaho kannustaa osallistumaan alaisten mukana ja olemaan ylipäättään esimerkillinen tehtävässään. ”Tärkeimpänä on oma esimerkki, kunnioitusta ei ansaita huutamalla ja olemalla ilkimys vaan tekemällä itse omien alaisten mu-



Kuva: Puloustusvoimat/Kirsi Launainen

Huoltokomppania
Combat Service Support Company



**Ylikersantti
Meea Feodoroff
Varsinais-Suomen
huoltopataljoona**

KÄRKIKOULUTTAJA

kana ja näyttämällä, miten asiat tehdään. Johtajan vastuun kantamiseen kuuluu, että silloin kun ollaan joukon vanhimpana tai johtajavastuussa, silloin asettaa itsensä sinne hankalimpiin paikkoihin. Oli se sitten raskain taakka koulutushaaramarssilla tai huonoin ki-pinävahtivuoro, se on se mistä joukon johtajan pitää löytä.”, hän neuvoo.

Feodoroff ja Korpiaho kertovat palkinnoksi saadun komentajan puukon päätyvän koriste-esineeksi. Metsään sitä ei raaski ottaa mukaan hukattavaksi. ”Puukko tulee tuonne omaan henkilökohtaiseen I love me -nurkkaukseen kotiin muiden sotilasmuistojen viereen”, Korpiaho kertoo puukon sijoituspaikasta.

Kuva: Puloustusvoimat/Peppi Ponsimaa

Vaasa 22



Paikallispuolustusta Vaasassa

Toimittanut: Annu Porttila Kuvat: Pasi Lindroos

Vaasa 22 -paikallispuolustusharjoitus järjestettiin Porin prikaatin johtamana 7.–11. maaliskuuta. Harjoituksen johtajana toimi Porin prikaatin apulaiskomentaja eversti **Riku Suikkanen**.

Viikon mittaiseen harjoitukseen osallistui Puolustusvoimien henkilöstön, varusmiesten ja reserviläisten lisäksi Pohjanmaan alueen viranomaisia, Vaasan kaupungin työntekijöitä sekä alueen yrityksiä ja toimijoita. Paikallispuolustuksen lisäksi harjoituksen keskeisiin päätteemaihin lukeutuu moniviranomaisyhteistyö. Viikon kestävään harjoitukseen Vaasan seudulle osallistui kaiken kaikkiaan liki 900 henkilöä, joista lähes puolet olivat varusmiehiä.

Yhteiskunnallisen häiriötilan ja poikkeusolojen simuloiminen tarjosi varusmiehille tilaisuuden nähdä, kuinka moniviranomaisyhteistyö toimii ja millaisia erilaisia tehtäviä Puolustusvoimilla voi kriisitilanteissa olla. Paikallispuolustus avaa harjoitusjoukoille näköalan toimintaan rakennetussa ympäristössä, monitasoisten tilanteiden johtamiseen sekä kansalaisten kohtaamiseen. Vaasa 22 -paikallispuolustusharjoitus toimi myös sotilaspoliisikoulutuksen saaneille varusmiehille joukkokoulutusjakson päättöharjoituksena, eli loppusotana. Viikon aikana harjoitukseen osallistui sotilaita Porin prikaatin lisäksi Uudenmaan prikaatista, Rannikko-laivastosta, Ilmasotakoululta, 2. Lo-

gistiikkarykmentistä sekä Puolustusvoimien johtamisjärjestelmäkeskuksesta. Alueen viranomaisista mukana olivat muun muassa Rajavartiolaitos, Tulli, Pohjanmaan poliisilaitos sekä Pohjanmaan pelastuslaitos. Keskiviikkona 9.maaliskuuta järjestimme jälleen harjoitukseen osallistuvien viranomaisten kanssa toritapahtuman, jossa vaasalaiset pääsivät tutustumaan alueensa viranomaisiin ja heidän käytössä olevaan kalustoonsa. Nähtiinpä päivän aikana myös harjoitukseen osallistuneiden Ilmavoimien Hawk -suihkuharjoituskoneiden yllennöt



*Wasalandian vanha huvipuisto-
alue tarjosi harjoitusjoukoille hy-
vät puitteet rakennetulla alueella
harjoitteluun.*



*Paikallisuolustusharjoitus toi Vaasan katukuvaan muun muassa
Sisu XA-185:n, eli tutummin Pasiin.*



*Keskiviikon viranomaisten toritapahtuma keräsi yleisöä keskustelemaan
paikallisuolustuksesta sekä varusmiespalveluksesta.*

Maakuntakomppaniassa harjoitellaan oman asuinalueen turvaamista

Maaliskuun alussa järjestettiin kuusi paikallispuolustusharjoitusta eri puolilla Suomea. Vaasa 22 -harjoitukseen Pohjanmaalla osallistui kaikkiaan liki 900 sotilasta. Näihin lukeutuvan noin kolmensadan reserviläisen joukossa oli myös Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppania.

"Etelä-Pohjanmaan maakuntakomppania on perustettu vuonna 2005," komppaniaan kuuluva reservin majuri **Jari Ala-Varvi** kertoo. "Olimme yksi valtakunnan ensimmäisistä maakuntakomppanioista ja monet joukkomme reserviläisistä ovat olleet mukana ihan alusta alkaen."

Maakuntakomppaniat toimivat omien alueidensa sodanajan joukkoina. Ne koostuvat alueensa reserviläisistä, miehistä ja naisista, jotka tekevät joukkoon vapaaehtoisen sitoumuksen. "Toimintaan voi hakeutua kuka tahansa, moitteettoman taustan omaava reserviläinen, joka on kiinnostunut oman lähialueensa turvallisuudesta," toteaa reservin kapteeni **Marko Kaappola**. "Vuosien saatossa meistä on tullut hy-

vin toimiva ja toisensa tunteva joukko. Uudet otetaan mukaan porukkaan matalalla kynnyksellä ja perehdytetään tehtäviin tehokkaasti."

Paikallisjoukkoihin, kuten maakuntakomppanioihin kuulumalla reserviläiset pääsevät luomaan itselleen mieluisia reserviläispolkuja eli kehittämään omia sotilastaitojaan ja etenemään haastavampiin tehtäviin sekä hyödyntämään myös siviilitaitojaan maakuntansa hyödyksi. Toiminnassa onkin monenlaisilla taustoilla olevia, aivan tavallisia ihmisiä. Yhdistävänä tekijänä on lisätä oman kotiseutunsa turvallisuutta paitsi sotilaallisiin kriisitilanteisiin, myös yhteiskunnallisiin poikkeusoloihin varautuen.

"Vaikka toimintaamme ohjaa Puolustusvoimat ei kyse ole pelkästään sodan ajan tehtävien hoitamisesta," Ala-Varvi muistuttaa. "Esimerkiksi Vaasa 22-harjoituksessa harjoittelivat useat eri viranomaiset yhteistyötä tilanteissa, joissa yhteiskunnan turvallisuutta täytyy tukea." Paikallispuolustusharjoituksiin osallistuivat Pohjanmaalla

mm. Rajavartiolaitos, Pohjanmaan poliisi, suojelupoliisi, Säteilyturvakeskus, Pohjanmaan ELY ja Aluehallintovirasto, sekä Vaasan kaupunki. Suoritetut tehtävät olivat esimerkiksi infraan ja yleiseen turvallisuuteen liittyviä, sotilaallisen vihollistoiminnan torjumisen lisäksi.

"Toimiminen maakuntakomppanian harjoituksessa on parhaimmillaan kuin olisi lomalla," virmistää Kaappola. "Ajatukset eivät taatusti pyöri ainakaan työelämässä!"

"Harjoituksessa pääsee usein näkemään ja kokemaan sellaisia asioita, mikä siviilielämässä ei välttämättä ole mahdollista," Ala-Varvi toteaa. "Porukkaan mahtuu aina hyviä tyyppejä."

Lisätietoja paikallisjoukoista ja niihin hakeutumisesta saa lähimmäistä alue-toimistosta tai Puolustusvoimien verkkosivuilta.

Teksti: Susanna Takamaa, Jari Ala-Varvi ja Marko Kaappola

Maakuntakomppaniat harjoittelevat monipuolisia tehtäviä sekä yhteistyössä muiden kanssa, myös omalla porukalla. Osana Vaasa 22-harjoitusta komppanian aluepartio otti kiinni vaarallisen henkilön.
Kuva: Susanna Takamaa



A TRULY RELIABLE ADVANTAGE

Of all the things that can go wrong on a mission, your ammunition shouldn't be one of them.

From special forces to regular army, navy and air crews, Nammo provides the reliable advantage to those doing an important job, where and when they need it most. Our relentless focus on real-world operator challenges and constant drive to advance performance and reliability makes Nammo a trusted partner. We provide the tools that get the job done, without fail.

- Ammunition
- Rocket Motors
- Shoulder Fired Systems
- Demilitarization

www.nammo.com

Nammo
SECURING THE FUTURE



FINAVIA
for smooth travelling

AKR.FI
Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610
AUTO- JA KONELIIKE AKR OY
www.akr.fi



Hyödynnä Suomen suosituimman autovakuutuksen edut

Olemme nimittäin pakanneet siinä määrin tönäkät ominaisuudet vakuutukseen, että kyllähän sellaisen haluaa autolle kuin autolle. Vaihda sinäkin vakuutuksesi meille, niin pääset ajelemaan etujen kera.

Täältä voit lukea lisää Suomen suosituimmasta:
lahitapiola.fi/auto

LähiTapiolan autovakuutus on Suomen suosituin:
Traficom/ajoneuvojen rekisteröintitilasto.
Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

 MEILTÄ
SAAT
BONUSTA
s-kanava.fi

 LÄHITAPIOLA
Länsi-Suomi



Harjoitustoiminta osana koulutusjärjestelmää

Teksti: Porin prikaatin koulutuspäällikkö majuri Jussi Nurminen

Koulutusjärjestelmän päämääränä on rakentaa puolustuksen perusta osaavilla ja toimintakykyisillä ihmisillä sekä joukkojen tehokkaalla harjoittelulla. Näillä luodaan ennaltaehkäisyn ja torjunnan edellytykset jo normaalioloissa. Koulutusjärjestelmä sisältää neljä osakokonaisuutta: osaaminen, toimintakyky, oppimisympäristöt ja harjoitustoiminta.

Harjoitustoiminnalla luodaan joukkojen suorituskykyä, osoitetaan maanpuolustustahtoa ja -kykyä, sekä luodaan ja osoitetaan operointikykyä ja yhteensopivuutta. Harjoitustoiminnalla tuotetaan joukkojen ja johtoportaiden suorituskyvyn edellyttämä osaaminen joukkotuotantoon, valmiuden ylläpitoon ja palkatun henkilöstön koulutukseen liittyen.

Kansainvälisen harjoitustoiminnan tärkeimpinä tavoitteina on kehittää kykyä Suomen puolustamiseen, kansainvälisen avun vastaanottamiseen ja

antamiseen sekä mahdollistaa oman suorituskyvyn todentaminen muiden valtioiden asevoimien kanssa.

Harjoitustoiminnan suunnittelu

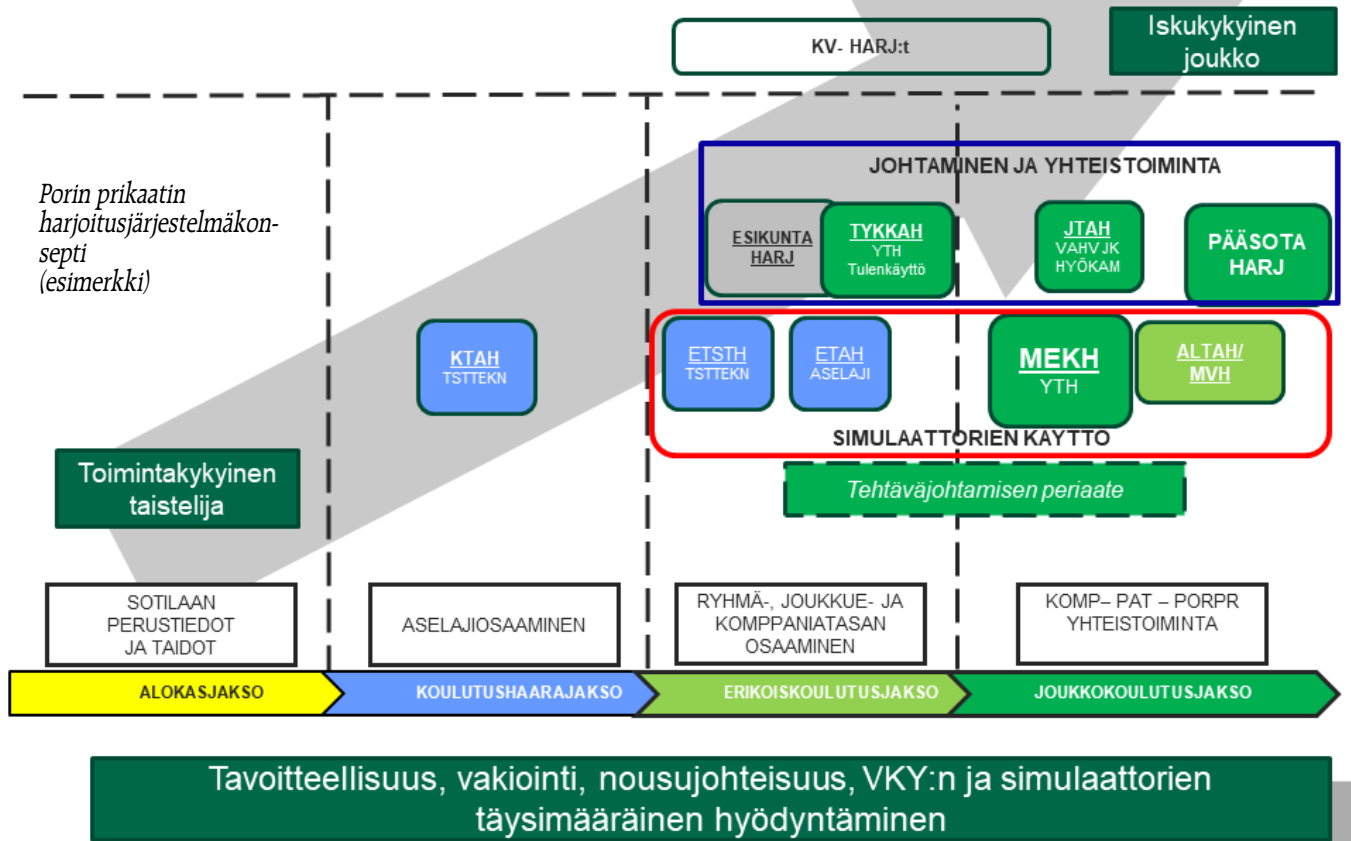
Harjoitustoiminnan suunnittelun ja valmistelun tavoitteena on harjoituksen toteuttamisen lisäksi mahdollistaa harjoituksen kohdejoukon (Training Audience, TA) nousujohteinen harjoittaminen. Harjoituksen tavoitteilla (Exercise Objective, EO) kuvataan se, mitä harjoitusjoukon tulee harjoitella tärkeimpien suorituskykyjensä eri osa-alueiden kehittämiseksi. Harjoituksen tavoitteet ohjaavat päämäärien jalostamista koulutuskohteiksi (Training Objective, TO). Harjoituksille asettavat päämäärät ja keskeiset tavoitteet määritetään harjoitusten suunnitteluprosessin tuotteena.

Harjoitukset suunnitellaan käytössä olevista resursseista riippuen keski-

määrin 25-30 maastovuorokautta/ varusmies mukaisesti saapumiserittäin. Perusasioiden koulutus toteutetaan pääsääntöisesti tuntiperusteisissa harjoituksissa. Sotaharjoituksissa joukot harjoittelevat ja soveltavat aikaisemmassa koulutuksessa opittuja asioita käytännössä realistisissa olosuhteissa ja toimintaympäristöissä.

Porin prikaatin harjoitusjärjestelmä ja sen kehittäminen

Porin prikaatin harjoitusjärjestelmän kehittäminen aloitettiin vuonna 2021 palvelemaan entistä tehokkaammin ja vakioidummin valmiuden ylläpitämistä, kehittämistä, harjoittamista ja osoittamista. Harjoitusjärjestelmän perustana ovat valmius, operatiiviset vaatimukset sekä yhteistoiminta ja operointikyky (joukot ja aselajit) ja entistä tehokkaampi vapaaehtoisen maanpuolustuksen ja Maanpuolustuskoulutuksen (MPK) resurssien hyödyntäminen. Harjoitusjärjestelmän tarkoituksena on joukkotuotannon tukeminen, entistä tehokkaampi yhteistoiminnan (aselajit, joukot) ja esikuntien harjoittelu sekä simulaattoritoiminnan hyödyntäminen. Harjoitusjärjestelmä sisältää



varusmiesten, reserviläisten ja henkilökunnan koulutuksen erityyppisissä harjoituksissa; valmiusharjoitukset, joukkotuotantoujoukkojen harjoitukset, järjestelmäharjoitukset, reservin harjoitukset, esikuntaharjoitukset, paikallispuolustusharjoitukset, operatiiviset harjoitukset ja kansainväliset harjoitukset.

Harjoitusjärjestelmän avulla tuotetaan uudistuvien joukkorakenteiden mukaisesti vastualueen paikallispuolustuksen joukkoja sekä operatiivisten käyttäjien johtoportaita ja joukkoja. Harjoitusjärjestelmän on tuettava keskeisimpien harjoitustoiminnan suunnittelun kokonaisuuksien toteutumista: operatiiviset vaatimukset, valmiudelliset vaatimukset, aselajien, joukkojen ja johtoportaiden yhteistoiminta, kansainvälinen yhteistoiminta, vapaaehtoisien maanpuolustuksen hyödyntäminen sekä viranomaisyhteistyö.

Harjoitusjärjestelmän tulee sitoa yhteen saapumiserän koulutus nousujohteisena jatkumona ja sisältää siihen liitettyinä harjoituksina järjestelmäharjoitukset, esikuntaharjoitukset, paikallispuolustusharjoitukset sekä valmiudelliset harjoitukset. Tarkoitus on tukea tuotettavien joukkojen harjaantumista vaatimusten mukaiseen toimintaan ja ensimmäiseen suunniteltuun tehtävään sekä antaa perusteet eri

esikuntien harjaannuttamiseen harjoituksissa. Porin prikaatin harjoitusjärjestelmän kehittämisessä on huomioitu esikuntien suunnitelmallinen harjoittaminen osana henkilökunnan sodan ajan (SA) tehtävien sekä johtoesikuntien suorituskykyjen kehittämistä. Harjoituksissa sijoitettu henkilökunta harjaantuu omilla SA- tehtävissään.

Joukon operatiivisen käyttäjän vaatimukset on otettava huomioon joukon joukkotuotantoa ja koulutusta suunniteltaessa sekä toteutettaessa. Operatiivinen käyttäjä yhteistoiminnassa joukkotuottavan joukko-osaston kanssa vastaa siitä, että joukko saa sellaisen koulutuksen, jossa on otettu huomioon joukolle suunniteltu operatiivinen tehtävä, taistelulaji tai -tapa, jota joukon on suunniteltu käyttävän. Harjoitustoiminnassa pyritään huomioimaan joukon suunniteltu operatiivisuus. Joukkojen harjoituksissa painopiste on niiden ensimmäisen tehtävän mukaisessa toiminnassa, joukot on koulutettava ja harjoitettava niiden ensimmäisen tehtävän edellyttämässä toimintaympäristössä sekä sotavarusteilla.

Joukkotuotantoujoukkojen harjoitukset luodaan nousujohteiseksi jatkumoksi alkaen taisteluteknisen tason (miehistö - ryhmä - joukkue - komppania) harjoituksista ja päättyen taktisen ta-

son päättöharjoituksiin (esim. PV:n tai MAAV:n pääsotaharjoitukset). Päättöharjoituksissa saavutetaan kyky toimia joukkoyksikkönä (vast.) osana maaoperaatioita.

Koulutustason arvioinnit osana harjoitustoimintaa

Yksi keskeinen osa harjoituksia on joukkojen koulutustason arviointi. Joukon koulutustasolla tarkoitetaan joukon kykyä suoritua asetetuista tavoitteista ja käsketyistä tehtävistä saamansa koulutuksen perusteella. Arvioinnit ovat osa joukkotuotantoa ja ne tukevat suorituskyvyn rakentamista. Joukon koulutustason arvioinnilla tuotetaan tietoa joukon operatiiviselle käyttäjälle ja joukon kouluttajalle, lisäksi arviointi antaa perusteet joukon jatkokoulutuksen suunnittelulle. Joukon koulutustason arviointi toteutetaan lähtökohtaisesti joukkotuotetusta perusyksiköstä tai kertausharjoitusjoukosta. Joukon koulutustason arvioinnin painopiste on joukkokoulutusjakson harjoituksissa. Joukon arvioinnissa käytetään ja täydennetään samaa arviointikorttia koko joukkokoulutusjakson kestävä arvioinnin ajan sekä ampuma- että taisteluharjoituksissa.



Niinisalons "palotalli", karu mutta sitäkin vaatimattomampi.

Porin prikaatin sotilaspalokunta

Porin prikaatin Säkylän-Niinisalons varuskunnassa toimii omat palokuntansa. Säkylässä suuri ja kaunis, Niinisalossa pieni mutta pippurinen! Pelastustoimi varautuu toimimaan tilanteessa, jossa sinä olet kohdannut tai joutunut onnettomuuteen tai saanut sairaskohtauksen.

Varuskuntaa voidaan kuvata pienenä kaupunkina, jossa on peruselementit: ihmisiä, eläimiä, terveysasema, sotilaspoliisi, oma laki ja järjestys, urheilupaikat, kanttiini, ravintola sekä PALOKUNTA.

Myös todennäköisyydet onnettomuuksiin ovat vastaavat kuin samankokoisessa taajamassa. Ikärakenne on nuorta, mutta työssä käyvä henkilöstö eri ikäistä, joten myös terveydelliset tapaturmat ja sairaskohtauksukset noudattavat todennäköisyyksiä. Eli meilläkin sattuu ja tapahtuu.

Sotilaspalokunta

Sotilaspalokunnan rungon muodostaa päätoimiset henkilöt: pelastusupseerit ja pelastusaliupseerit. Säkylän päätoi-

miset ovat kapt **Klaus Tapio** ja vääp **Juuso Rauhanen**. Niinisalossa puolestaan ylil **Jani-Petteri Vienola** ja vääp **Jonne Kenttä**. Varuskuntien välillä palokunnat tekevät tiivistä yhteistyötä. Yhteistyö näkyy muulle henkilöstölle lähinnä kiivaimman harjoituskauden aikana, jolloin henkilöstöä ja kalustoa "lainaillaan" puolin ja toisin.

Palokunnat eivät olisi mitään ilman OTO-henkilöstöä, jotka muodostavat henkilöstön palokuntaorganisaation eri tehtäviin. OTO-henkilöt osallistuvat viikkoharjoituksiin ja hälytyksiin oman tehtävän niin salliessa tai vapaa ajaltaan. Heidät koulutetaan sopimuspalokuntalaisten koulutusohjelman mukaisesti toimimaan eri onnettomuustilanteissa. Tuon koulutuksen saa myös prikaatimme sisällä Suojelun osaamiskeskuksen tuottamana. Voidaan sanoa, että prikaatissamme on Puolustusvoimien pelastuksen kehto. Sotilaspalokunta on rekrytoinut varuskuntasanomien kautta lisää OTO-henkilöstöä riveihimme. Valitettavaa on, ettei palokuntaan tule lisää väkeä sitä mukaan, kun sitä mm. eläköitymisten tai siirtojen vuoksi lähtee.

Perusyksiköissä pelastuskoulutettuja henkilöitä olisi hyvä olla. He osaisivat tarkastella toimintoja yksikössä pelastuslasien läpi ja löytäisi toiminnastamme heikot kohdat. Ennaltaehkäisy on palokuntatoiminnan jaloin muoto! Sanotaan, että estetty tulipalo on parempi kuin hyvin sammutettu!

Palokunta tarvitsee eri alojen osaajia, koska myös onnettomuudet ovat erilaisia. Esimerkkinä vaikka vaunuihin liittyvät onnettomuudet: henkilö, jonka työ on toimia ko. kaluston kimpussa päivätyönään tietää myös, mihin pelastustoimenpiteet kannattaa onnettomuustilanteessa suunnata. Toisella henkilöllä on taas vastaavasti jokin toinen vahvuusalue ja näin ollaan tilanteessa kuin tilanteessa vahvoilla.

Mitä sitten pitää olla OTO-henkilöllä, joka liittyy palokuntaan? Ilmoittaudu Säkylä/Niinisalo pelastusupseereille keskusteltuasi esimiehesi kanssa. Vapaaehtoisuus on kaiken A ja O; silloin löytyy myös innokkuutta ja tautoa mennä haasteesta toiseen. Fyysisiin vaatimuksiin työkuunto on riittävä ja toivottavasti toiminta herättäisi myös innostuksen aktiiviseen liikkumiseen. Palokunta tarjoaa suojavaatteet ja koulutuksen, mutta valitettavasti toiminnan "vaatimattomuus" ei muodosta lisäpalkanmaksutarvetta. Toivottavasti tulevaisuus toisi tähän myös vastauksia, jolla OTO-henkilön saisi korvauksen panostuksestaan toisten auttamiseksi. Ammattiyhdistykset ottakoon

koppia ja pitäen asiaa vireillä liitoissa ja muissa kokoontumisissa. Vaikka kissa kiitoksella elää niin nöyrin kiitos kaikille mukana oleville OTO-henkilöille!

Sotilaspalokuntaa parjataan usein vesisateella tai lumiaikaan kysymyksellä "onko ollut maastopaloja". Eipä ole, mutta kysyjä ei myöskään tiedä toiminnaamme juuri mitään. Tuo on sama, kun kysytään sotatyönjohtajalta, "Onko sotia nyt alkanut". Harjoituksissa ollessa tiloja pitää paloturvallisuustarkastaa. Paloja voi syttyä ajoneuvoissa tai rakenteissakin. Pohjavesialueet vaativat öljyntorjuntavalmiuksia ja liikenneonnettomuudet ovat aina mahdollisia. Lääkinnän avustaminen on myös yksi tärkeä tehtävä, kuten myös yhteistoiminta siviiliviranomaisten kanssa. Vaikka paloja ei olisikaan, vastuuta ja hommaa riittää.

Hälytykset prikaatissa

Hälytykset jaetaan kahteen ryhmään; Pelastustoimen tehtäviin sekä Ensivasteeseen. Ensivastetoiminta muodostaa suurimman osan hälytyksistä. Ensivaste hälytetään silloin, kun ambulanssin tulo kestää, tai ei ole vapaata sairaankuljetusyksikköä. Tämä on yleistä haja-asutusalueilla kuten moöemmila varuskunta-alueillamme. Ei tarvitse hämmentyä vaikka sairaskohtaukseen tulisi pelastusyksikkö ensin!

Hälytystilasto vuodelta 2021 Säkylä/Niinisalo.

Säkylässä 20 pelastuksen tehtävää ja 19 ensivastetehtävää, joihin sotilaspalokunnan yksikkö lähti.

Niinisalossa: 24* pelastuksen tehtävää ja 37 ensivastetehtävää.

*Niinisalon pelastuksen tehtävät koostuvat pääsääntöisesti automaattipaloilmoitin hälytyksistä 17kpl. Automaattihälytyksien syyt johtuvat välillä myös käyttäjistä. Tilassa jossa paloautomaatiikkaa, ei saa tuottaa savua millään muotoa. Vesihöyryn estäminen esim. suihkuhuoneesta käytävään tulee estää (ovi kiinni), pölyjä pyyhittäessä ei saa tomutella, jne.

Palokuntalaisen on oltava valmiina niin suuronnettomuuksiin, laajoihin maastopaloihin kuin automaattisen paloilmoinnin hälytyksiin. Tai sitten ei tapahdukaan mitään. Se ettei tapahdu mitään, ei saa palokuntalaista murjottamaan, vaan voidaan todeta, että henki-

löstömme on kyennyt ennaltaehkäisemään monenlaisia onnettomuuksia.

Avun hälyttäminen

Kun kohtaat onnettomuuden tai joudut onnettomuuteen SOITA HÄTÄNUMEROON 112. Soittaa kannattaa sovelluksen 112 kautta, jolloin paikannut samalla Hätäkeskuksen kartastoon. Käytä osoitteita, joita prikaatissa on. Ole yhteydessä vartiostoon opastuksen saamiseksi. Sotilaspalokunta hälytetään Hätäkeskuksen toimesta eikä tarvitse erikseen soittaa.

Valmius

Sotilaspalokunta on valmiudessa 24/7. Virka-ajan ulkopuolella osallistutaan tehtäviin, mikäli mahdollista. Palokuntalaiset hälytetään Hätäkeskuksen toimesta tekstiviestein. Päivystysvelvoitteet liittyvät suurimmaksi osin harjoitusten pelastustoimeen tai johonkin uhka-arvioon esimerkiksi myrskyyn. Hälytykset liittyvät usein Puolustusvoimien toimintoihin, mutta joskus saattaa tulla virka-apupyynnöt myös muille viranomaisille, esimerkiksi silloin, jos kyseessä on suuret maastopalot. Myös CBRN-toiminta saattaa tulla kyseeseen virka-aputehtävissä.

Ennaltaehkäisy

Kukin tahollaan on velvollinen tekemään ennaltaehkäisevää työtä, oli se sitten tapaturmiin, tulipaloihin tai liikenneonnettomuuksiin liittyvää. Ennakoimalla ja poistamalla virheiden mahdollisuus taataan turvallisempi työympäristö. Perusyksiköt kouluttavat uuden ikäluokan toimimaan talon tavoille, johon kuuluu alkusammutus ja poistumiskoulutukset sekä avun hälyttäminen.

Varautuminen

Jokaisen yksikön ja työpisteen on hyvä varautua poikkeaviin tapahtumiin. Varautumista on kalustollista sekä toimintakyvyltistä varautumista. Harjoituksiin lähettäessä mietitään pari skenaariota, joka voi mennä pieleen ja niihin suunnitellaan toimintamallit. Jokaisella yksiköllä tämä tarkoittaa hieinan eri asioita. Polttoaineen jakopäikällä ehkä öljyntorjuntamateriaaleja, kun taas jollakin yksiköllä evakuointi järjestelyä tienvarteen.



"Olisiko tämän sinun haalarilokerosi" Vienola kysyy.

Historiaa

Palomiesten suojeluspyhimyksenä pidetään **st Florianusta**. Häntä kunnioitetaan 4. toukokuuta. Hän syntyi vuonna 250 Roomassa. Mielenkiintoista sotilaspalokunnan laseilla katsottuna on, että hän palveli Rooman armeijassa. Sitten hän yleni Noricumin provinssin komentajaksi, jonka vastuulla oli palontorjuntajoukkojen organisointi. Näin ollen voidaan katsoa, että hän on ollut ensimmäisen sotilaspalokunnan päällikkö ja meidänkin sotilaspalokunnat ovat hänen jälkeläisiä.

Palokuntaan liittyviä sanontoja

"Pissattaa(synonyymi) kuin palokunnan hevosta" juontaa juurensa ajalle, jolloin hevonen veti sammutuskärryjä. Hevonen ei ehtinyt tyhjämmään itseään ennen hälytystä ja aina kun se saapui tilannepaikalle, ensimmäisenä se lorotti pitkään ja hartaasti, josta sanonta on tullut.

"Vettä tulee, kun Esterin takapuolesta (synonyymi)" puolestaan ei liity Esterin nimeen henkilöön vaan palokunnan käyttämään moottoriruiskuun, jonka nimi on Esteri! Pumpun koon mukaan vettäkin voi tulla paljon tai vähän.

Teksti: Pelastusupseerit ylil JP Vienola ja kapt Klaus Tapio

Reservi - Suorituskyvyn ehtymätön sampo

Jokainen maanpuolustukseen liittyviä sisältöjä kuluttanut on varmasti törmännyt viittauksiin suomalaisen talonpoikaisarmeijan erinomaisesta suorituskyvystä verrattuna myös ammattiarmeijoihin. Olen itse mieltänyt kyseisen narratiivin liioitteluksi, mutta vuosi monikansallisessa UNIFIL-operaatiossa on osoittanut vertailukelpoisen suorituskyvyn olevan jopa varsin maltillinen kuvaus Puolustusvoimien toiminnasta.

Olen omassa tehtävässäni UNIFIL-operaatiossa päässyt keskustelemaan kattavasti eri maiden sotilashenkilöstön kanssa toimintatavoistamme, sekä yleisesti toimintakulttuuristamme asevoimissamme. Kerta toisensa jälkeen vastapeluri on saanut yllättyä vahvasta reserviläistaustastamme, sekä yleisesti koko järjestelmästä jolla maanpuolustus on Suomessa toteutettu. Miten Suomi voi vain muutamassa

kuukaudessa kouluttaa palvelukseen astuneista alokkaista uskottavan ja suorituskykyisen joukon, joka hallitsee monipuolisesti sotilaan perustaidot ja vielä erikoistuu omaan aselajiinsa? Tältä pohjaltako voimme lähettää pääosin reserviläistaustaisen joukon kansainväliseen kriisinhallintaoperaatioon vastaamaan kontingenttimme suorituskyvystä? Mahdotonta. Muilla maille saman polun kulkeminen vie vuosia. Joukko rakentuu yksilöistä

Suomalaisten korkea maanpuolustustahto vastaanotetaan osittain jo äidinmaidon mukana, ja tuoreimmissa tutkimuksissa suomalaisten maanpuolustustahto onkin Euroopan eliittiä. Maanpuolustustahto ja Puolustusvoimien suorituskyky on Suomessa pysynyt vuosikymmenestä toiseen korkeana, ja nyt Euroopan turvallisuustilanteen muuttuessa on asiaan kiinnitetty myös globaalisti huomiota. Maanpuolustukseen osallistuminen on useimmille suomalaisille kunnia-asia. Kun tähän ylpeyteen yhdistetään yhteiskunnan kehitykseen mukautuva ja tehokkaasti organisoitu varusmiespalvelus, eivät tulokset voikaan olla muita kuin erinomaisia. Omasta mielestäni yksi tärkeä tekijä Puolustusvoimien ja maanpuolustustahdon rakentamisessa on myös metsän näkeminen puiltä reserviläisen urapolun eri vaiheissa.

Reserviläisen urapolulla yksilön huomioiminen alkaa jo alokaskyselystä, johon kirjataan siviilioosaaminen ja muita tietoja tulevasta alokkaasta, jopa harrastukset. Jokainen suomalainen varusmies, reserviläinen, palkattuun henkilöstöön kuuluva tai rauhanturvaaja on palveluspuvussaansa aina ensisijaisesti sotilas, mutta myös paljon muuta. Itse valikoiduin jo varusmiespalveluksessani viestinnän erityistehtäviin, josta sujuvasti jatkoin viestinnän yliopisto-opintojeni myötä korkeakouluharjoittelijaksi ja myöhemmin viestinnän työntekijäksi Porin prikaatiin. Nyt toimin sotilaallisen toimintavalmiuden

kautta suomalaisen kriisinhallintajoukon tiedottajana UNIFIL-operaatiossa. Puolustusvoimat on siis kiistatta hyödyntänyt oman siviiliosaamisen. Monen muun polku on vastaava, mutta substanssina saattaa olla viestinnän sijaan esimerkiksi ITC, talous tai lääkeintä. Kaikkia yhdistää sama kaava, yksilön vahvuudet on valjastettu täydentämään joukon osaamista ja suorituskykyä.

Yksilöiden siviiliosaamisen ja henkilökohtaisten ominaisuuksien huomioiminen onkin merkittävä asia koko joukon suorituskyvyn kannalta. Useimmilla muilla UNIFIL:n kontingenteilla sotilaiden urapolut ovat keskenään identtisiä. Uransa alkuvaiheessa sotilas on valikoitunut esimerkiksi tykistöön, jonka jälkeen kyseinen sotilas toimii ammatillisotilaana erilaisissa tykistön tehtävissä vaihtuvissa toimintaympäristöissä uransa loppuun asti. Tykistön asioissa tämä sotilas on tietenkin kokemuksensa kautta huippuluokkaa, mutta muuta osaamista ei uran aikana luonnollisesti ole voinut kertyä. Tässä piilee meidän reserviläisarmeijan voima. Reserviläinen voi olla samaan aikaan esimerkiksi korkealle koulutautunut huippuammattilainen siviilissä, mutta samaan aikaan yhä uskottava reservin tykkimies. Tässä tilanteessa jääkin Puolustusvoimien tehtäväksi valita, miten yksilön ominaisuuksia valjastetaan joukon käyttöön.

Osaamisvajetta vai osaamisen ylitarjontaa?

Useissa maissa reserviläisyys mielellään hirviähtiin. Tästä syystä suomalaisten suorituskyky ja ammattitaito pääseekin usein yllättämään positiivisesti. Olen joutunut perustelemaan muiden maiden sotilaille omaa osaamistani huomattavasti enemmän kuin muut, sillä olenhan vain nuori reserviläinen. Ironista kyllä, nimenomaan reserviläisyyttä vähätteleillä kontingenteilla on voinut havaita jopa pelottavaa vastuunjakoja, sillä jokainen sotilas tosiaan on vain sotilas. Erään kontingentin sotilaspukuinen sähkömies esimerkiksi kertoi, ruuvimeisseli samalla sähkökaapissa, ettei ole saanut koulutusta kyseiseen tehtävään vaan on pitkän uran tehnyt jalkaväkijimmi, mutta sattui nyt vain valikoitumaan tässä operaatiossa sähkömieheksi. Ammattisotilaista koostuvan armeijan osaamis-

vajeen vuoksi tehtävät siis voidaankin jakaa henkilöstön kesken esimerkiksi sotilasarvon mukaan. Ole sinä tässä operaatiossa sähkömies, niin minä voin vastata ruoanlaitosta. Ajatus kuulostaa suomalaisen järjestelmään tottuneen korvaan absurdilta, sillä vastaavaa ongelmaa ei ole koskaan havaittavissa. Se selittyy osittain myös toimintakulttuurilla, mutta samalla alleviivaa reserviläisosaamisen voimaa. Osajia löytyy jokaisesta toimialasta.

Myös toimintakulttuurissa on havaittavissa suuria eroja eri maiden välillä. Suomalaiset rauhanturvaajat palvelevat UNIFIL-operaatiossa osana komentajan reservipataljoonaa (Force Commander Reserve, FCR) ranskalaisjohtoisessa UNP 9-1 -tukikohdassa. Tässä noin kymmenen tuhannen rauhanturvaajan organisaatiossa ja noin 800 ranskalaisen kanssa samassa tukikohdassa toimittaessa kansallisuuksien väliset erot näkyvät. Reserviläisvoiman näkökulmasta merkittävin ero suomalaisten eduksi on meille ominainen nöyrä talonpoikaistyyli. Yksi suomalainen voi vastata kymmentä ranskalaista, sillä vastuuta uskalletaan jakaa ja antaa. Suomalaiset viljelevät Etelä-Libanonissa kauhua esimerkiksi siten, että vastuuta annetaan kantahenkilökunnan ja upseeriston lisäksi myös reserviläisille ja aliupseereille. Luonnollisesti Puolustusvoimien kantahenkilökunnan koulutetut upseerit johtavat toimintaa omalla ammattitaidollaan, mutta vastuuta uskalletaan jakaa myös muille. Ammattisotilaat ovat luonnollisesti huippuammattilaisia omassa substanssissaan, mutta Puolustusvoimat ei kouluta esimerkiksi talouden asioita samaan tapaan kuin siihen erikoistuneet korkeakoulut. Tästä syystä Puolustusvoimien on helppo etsiä reserviläisten laajasta joukosta talouden ammattilaisia jotka yhdessä vastaavat esimerkiksi kontingenttimme taloudesta, reserviläisyydestä huolimatta. Ranskalaiset luottavat vastaavissa asioissa sotilasarvoon, suomalaiset ammattitaitoon.

Siviiliosaamisen ja sotilasaamisen summa

Suomalainen Kriisinhallintajoukko Libanonissa (SKJL) edustaa luonnollisesti suomalaisen maanpuolustuksen terävintä kärkeä, onhan valtaosa rauhanturvaajista suorittanut varusmiespalveluksensa Suomen Kansainvälis-

sä Valmiusjoukoissa, Porin prikaatissa. Tämä joukko pärjää monikansallisissa kilpailuissa, kalustossa, johtamisjärjestelmissä ja muissa suoraan suorituskyvyn liittyvissä vertailuissa poikkeuksetta erinomaisesti. Parikymppisten reserviläisten ammattimaisuus ja tulokset esimerkiksi kilpailuissa ovat vaikuttavampia kuin useimmilla pitkän uran tehneillä ammattisotilailta. Samoja havaintoja voi lukea artikkeleista jotka käsittelevät suomalaisen joukon toimintaa monikansallisessa ympäristössä. Mutta se reserviläisyys. Ensihoitajia, palomiehiä, poliiseja, lakimiehiä. Osajia valtiotieteiden, kauppatieteiden ja informaatioteknologian tiedekunnista. Uskottavien sotilaallisten taitojen lisäksi joukosta löytyy siis siviilikoulutukseltaan eri alojen huippuammattilaisia. Kaikilla päällä sama maastopuku, rinnassa eri arvomerkit. Osa palvelee siviilikoulutustaan ja osa sotilaskoulutustaan vastaavissa tehtävissä. Osaamista arvostetaan arvoon katsomatta. Kaikkien osaamista voidaan hyödyntää, ja hyödynnetään.

Mukautuminen siviilimaailmasta sotilaalliseen ympäristöön on huomattavasti helpompaa kuin toisin päin. Osittain tästä syystä Puolustusvoimien henkilökunnasta kolmasosa on siviilijä tai siviilikoulutuksen saaneita. Myös reservissä lähes miljoona suomalaista eri alojen ammattilaisia on jatkuvassa valmiudessa tarjoamaan tarvittaessa oman kompetenssinsa Puolustusvoimien käyttöön. Tämä voi Suomessa tarkoittaa nopean maastoutumisen ja kiineettisen vaikuttamisen lisäksi myös esimerkiksi aiemmin mainittua sähkökaapin korjaamista. Meillä sähkökaapin korjaaminen tapahtuu samalla luotettavalla ammattitaidolla, sotilaspuvussa ja ilman. Poikkeusoloissa ja Puolustusvoimien lakisääteisten tehtävien toteuttamisessa voidaan hyödyntää sotilastaitojen lisäksi myös muuta reserviläisen elämän aikana hankittua osaamista. Tätä etuoikeutta ei ammattiarmeijoilla samassa mittakaavassa ole. Suomalaisen reserviläisjärjestelmän vaikuttavuus on vaikea hahmottaa monille muiden maiden sotilaille, mutta sitä se on myös meille asiasta ymmärtäville suomalaisillekin.

Viljami Honkiniemi
SKJL:n tiedottaja
Reserviläinen



Sotilapoliisikomppanian perustaminen 1.1.2022

Satakunnan Jääkäripataljoonan perustettiin 1.1.2022 uusi perusyksikkö, Sotilapoliisikomppania. Sotilapoliisikomppanian henkilöstö muodostettiin Esikuntakomppanian sotilapoliisikouluttajista, sekä Säskylän Vartioston henkilöstöstä (kenttäjohtajat) ja sen kokonaisvahvuudeksi muodostui 18 kantahenkilökuntaan kuuluvaa kouluttajaa ja noin 150 varusmiestä.

Sotilapoliisikomppania vastaa vartiointin toteuttamiseen ja turvallisuuden ylläpitoon vaadittavien henkilöstöresurssien tuottamisesta Porin prikaatin Säskylän varuskunnassa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että sotilapoliisikomppania kouluttaa molempiin Porin prikaatin toimipisteisiin sijoitettavat sotilapoliisit varusmiesjohtajineen ja tuottaa käsketyt sodan ajan sotilapoliisijoukot. Yksikössä palvelevat myös kantahenkilökuntaan kuuluvat kenttäjohtajat, jotka ovat vastuussa Säskylän

varuskunnan vartiointin ja valvonnan ylläpitämisestä ja johtamisesta. Näiden tehtävien lisäksi Sotilapoliisikomppania kehittää ja ylläpitää sotilapoliisikoulutusta ja osallistuu oman aselajinsa tutkimus- ja kehittämistehtäviin.

Niinisalon varuskuntaan (viikolla 11) asetettava sotilapoliisijoukkue sijoitetaan Pohjanmaan Jääkäripataljoonan Tiedustelukomppaniaan, josta käsin se toteuttaa Niinisalon varuskunnan valvonta- ja vartiointitehtäviä Niinisalon varuskunnan kenttäjohtajien johdolla. Yhteistyö Sotilapoliisikomppanian ja Tiedustelukomppaniaan sijoitettavan sotilapoliisijoukkueen välillä on tiivistä, joka ilmenee paitsi sotilapoliisikoulutuksen suunnitteluna ja toteutuksena, niin myös yhteisiin harjoituksiin osallistumisena.

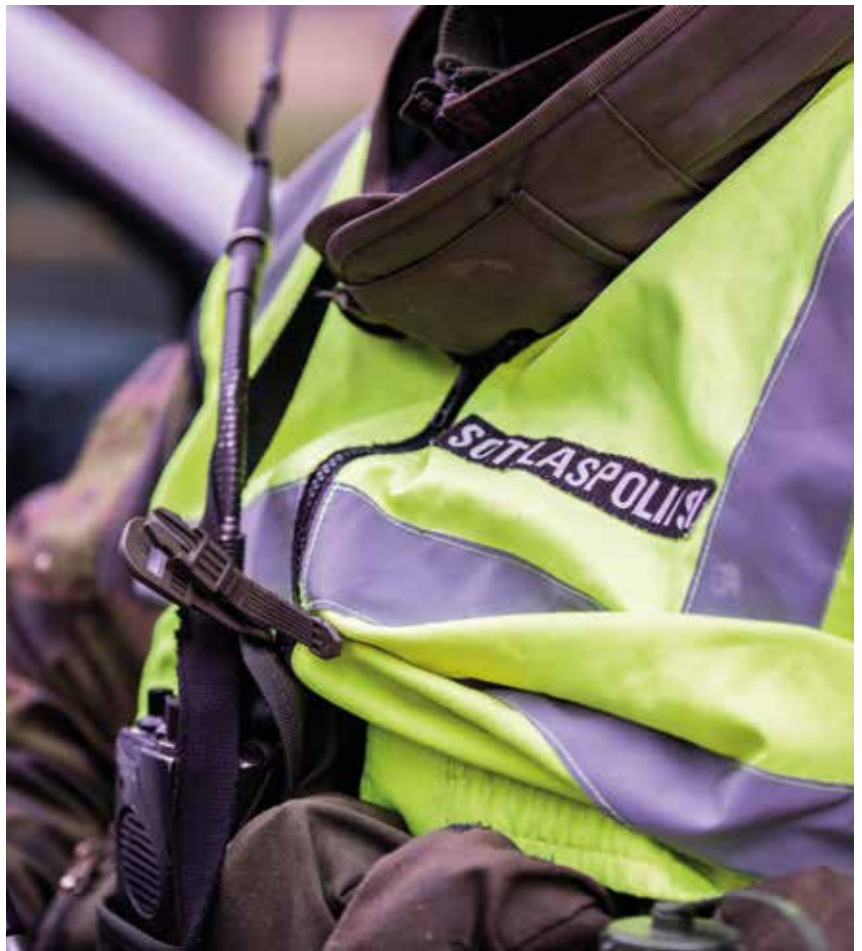
Sotilapoliisikomppanian ensimmäiset viikot ovat olleet työntäyteisiä. Uuden yksikön rutiinien luominen, uusien toimintatapamallien omaksuminen ja uu-

siin tiloihin totuttelu ovat vaatineet yksikön henkilökunnalta paitsi joustamista, niin toisinaan myös pitkiä päiviä. Henkilökunnan ammattitaidon ja hurtilla huumorilla varustetun yhteishengen ansioista nämä haasteet on kuitenkin saatu selätettyä ja käsketyt tehtävät on kyetty toteuttamaan suunnitelmien mukaisesti. Tällä hetkellä käynnissä olevan Vaasa 22- harjoituksen jälkeen saapumiserä 2/21 kotiutuu ja vastuu varuskunnan valvonnasta ja vartiointista siirtyy saapumiserän 1/22 varusmiehille. Maaliskuun lopulla Sotilapoliisikomppania aloittaa saapumiserän 1/22 sotilapoliisialiupseerien ja joukkotuotantovelvoitteen mukaisen sotilapoliisijoukkueen kouluttamisen. Tuotettava sotilapoliisijoukkue vastaa samalla Säskylän varuskunnan valvonnasta ja vartiointista ja täten muodostaa elintärkeän palasen Säskylän varuskunnan kokonaisturvallisuudesta. Sotilapoliisikomppanian koulutuska-

lenteri loppuvuoden 2022 osalta näyttää siltä, että töitä varuskunnan turvallisuuden eteen saadaan tehdä jatkossakin. Varuskunnan vartiointi- ja valvontatehtävien lisäksi yksiköllä on edessään vielä ainakin 15 erilaista ampuma- ja taisteluharjoitusta, jossa pitäisi varusmiehet niin myös henkilökunta pääsevät harjaannuttamaan tietojaan ja taitojaan sodan ajan tehtävissään.

Lopuksi haluaisin kiittää Porin prikaatin esikuntaa, sekä Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan ja Satakunnan Jääkäripataljoonan esikuntaa saamastamme tuesta uuden yksikön perustamiseen liittyen. Suurimmat kiitokset osoitan kuitenkin oman yksikköni henkilökunnalle. Teidän työtä pelkäämättömän asenteenne, joustavuutenne ja halu tehdä aina parhaanne käytössä olevilla resursseilla on mahdollistanut sen, että Sotilaspoliisikomppania on kyennyt toteuttamaan sille määritetyt tehtävät jo ensiaskeleistaan lähtien.

08.03.2022 Vaasassa
Sotilaspoliisikomppanian päällikkö
Kapteeni Aki Hugg





Kuva: Puloustusvoimat/Joni Laitervo

Pohjanmaan jääkäripataljoona valmistautuu valmiusyksikön (VYKS) koulutukseen



Kirjoittanut ltn Konsta Nurmela ja ltn Tuukka Laurell

Pohjanmaan Jääkäripataljoona perustettiin uudelleen Puolustusvoimauudistuksessa vuonna 2015. Se sijoitettiin osaksi Porin prikaatia Niinisalon varuskuntaan. Pataljoonan ainoa jääkärikoulutusta antava perusyksikkö, 3. Jääkärikomppania, perustettiin lakkautetun Pohjois-Karjalan prikaatista siirretyn jääkärikomppanian ympärille ja sen joukkotuotantovastuulle annettiin jääkärikomppanioiden tuottaminen. Tämä tuotantotehtävä on säilynyt nykyhetkeen asti kehittyen useammasta saapumiserästä tuotettava komppaniasta huipentuen täyden joukkotuotettavan jääkärikomppanian

tuottamiseen kevään 2021 saapumiserästä.

Nyt Pohjanmaan jääkäripataljoonassa käännetään uusi lehti – 3. Jääkärikomppania aloittaa porilaisen valmiusyksikön kouluttamisen heinäkuun 2022 saapumiserästä. Valmiusyksikkökoulutus koostuu koulutus- ja valmiuskaudesta. Koulutuskausi alkaa palvelukseen astumisesta ja kestää palveluksesta ensimmäiset puoli vuotta, eli vuoden 2022 loppuun. Koulutuskaudella luodaan perusta joukkueen taistelulle, mikä huipentuu yksikön taisteluun koulutuskauden lopulla. Vuoden 2023 alkaessa 3. Jääkärikomppania on ensimmäistä kertaa valmiudessa

kesäkuuhun asti. Valmiuskauden alkaessa joukon koulutusta jatketaan komppania koossa ja valmiusyksikön suorituskykyä ulosmitataan näillä näkymin muun muassa kansainvälisessä harjoituksessa. Koulutettava joukko toimii siis yhdessä alokaskauden ensihetkestä alkaen aina palveluksen viimeisiin päiviin saakka.

3. Jääkärikomppaniassa on kuluvaan saapumiserän aikana pilotoitu kevyttä jääkärikomppaniaa, Maavoimien uutta joukkotyyppeä. Muutoksen pyörän ollessa jo valmiiksi liikkeellä, on yksikön ollut melko helppoa mukautua alkavan valmiusyksikön kouluttamista varten tehtäviin valmistautumis- ja muutos-

töihin. Uusi joukkotyyppi on tuonut muutoksia yksittäisen sotilaan aseistukseen, ryhmien rakenteeseen sekä komppanian kokoonpanoon, mitä on kevennetty huomattavasti. Valmiusyksikkömuutos tuo uutena elementtinä pioneirijoukkueen 3. Jääkärikomppanian organisaatioon. Huomion jakaminen sekä uuden joukkotyypin tuottamiselle, että tulevan valmiusyksikön valmisteleminen vaatii huolellista suunnittelua. Suunnittelussa ja valmistelussa on otettava huomioon muun muassa pioneirijoukkueen toiminnan sovittaminen jääkärikomppanian taisteluun sekä koulutuksen sovittaminen tulevalle valmiuskaudelle.

Tammikuun saapumiserän alokkaita on valittu johtajakoulutukseen ne varusmiehet, jotka tulevat toimimaan valmiusyksikön koulutuskaudella varusmiesjohtajina. Tulevat johtajat pitää sijoittaa oikeisiin koulutushaaroihin, jotta päteviä apukouluttajia riittää jokaiselle valmiusyksikön elementille. Valmiusyksikön koulutuskaudelle tarvitaan varusmiesjohtajia mm. jääkäriin, johtamisjärjestelmän, pioneirin ja epäsuorantulen koulutushaaroista. Kuljetajakoulutukseen on puolestaan valittu sellainen määrä soveltuvia varusmiehiä, jotta koulutuskausi voidaan toteuttaa tarkoituksenmukaisesti joukkolle kuuluvalla ajoneuvokalustolla. Ennakoon on tarkasteltu kaikkea sitä, mitä valmiusyksikölle pitää kouluttaa ensimmäisen puolivuotisen koulutuska-



Kuva: Puloustusvoimat/Juuso Kenttälä

den aikana, jotta se selviää valmiuskaudella sille tulevista tehtävistä. Koulutus tähtää yksittäisen taistelijan taitojen ja toimintakyvyn kehittämiseen, joukkojen yhteistoimintaan sekä valmiudellisten asioiden koulutukseen.

Henkilökunnan osalta valmistautuminen on pitkälti tarkoittanut kahden organisaation aineistoon perehtymistä, jääkärikomppanian ja kevyen jääkärikomppanian. Täytyy tietää, mitä kouluttaa tammikuun saapumiserälle ja tiedostaa, mitä uutta täytyy omaksua ennen valmiusyksikön koulutuksen alkamista. Näitä ovat esimerkiksi valmiuskauden koulutusrytmi, siihen liittyvät valmiudelliset vaatimukset ja tehtävät. Henkilökunta on kouluttau-

tunut hankkimalla pätevyyskursseja muun muassa ajoneuvojen ja aseiden osalta. Pitää olla tarkkana, kun samanaikaisesti kouluttaa uutta joukkotyyppiä nykyiselle saapumiserälle ja ennakoit mahdollisimman kattavasti valmiusyksikön kouluttamiseen vaikuttavia muuttujia. Muutoksia saattaa tulla esimerkiksi vasta pilottivaiheessa olevaan joukkotyyppiin tai mahdollisiin valmiusharjoituksiin yksikölle.

Niin yksikössä kuin koko pataljoonassa vallitsee odottava tunnelma valmiusyksikkökoulutuksen aloittamista kohtaan. Paljon on lautasella, mutta Pohjanmaan jääkäripataljoona on varmasti valmis tulevan valmiusyksikön tuottamiseen.



Kuva: Puloustusvoimat/Juuso Kenttälä

Lentotiedustelu tänään ja huomenna

Kuva: Puolustusvoimat / Tuomas Ristiluoma

Maavoimien ilmailu koostuu helikopterijoukoista ja miehittämättömistä lentotiedustelusta. Tässä artikkelissa keskitytään Porin Prikaatista tapahtuvaan miehittämättömään lentotiedusteluun. Puolustusvoimat hankkivat minilennokijärjestelmiä viime vuosikymme-

nen alussa ja aloittivat varusmiesten koulutuksen lentotiedustelijoiksi vuodesta 2015. Alussa paljon huomiota saanut miehittämätön lentotiedustelu ja uusi järjestelmä on ollut tehokkaassa käytössä useamman vuoden. Miehittämätön lentotiedustelu kasvaa ja tulevaisuus näyttää lupaavalta. Hankittu järjestelmä on osoittautunut

Lentotiedustelijat valmistelevat lentolaitetta lähetettäväksi tiedustelemaan.

tehokkaaksi, henkilökunnan määrä on moninkertaistunut ja vaatavuus lisääntynyt. Orbiter 2B järjestelmään on koulutettu vuosien 2015 - 2021 välillä varusmiehiä yhdestätoista saapumise-

Sotilas lennättää dronea



Kuva: Puolustusvoimat

rästä. Ensimmäisistä saapumiseristä koulutetut reserviläiset ovat käyneet kertausharjoituksissa ja osaaminen poikkeusolojen tehtäviin yllättää kouluttajat positiivisesti kerta toisensa jälkeen. Lentotiedustelijoiden määrä on kasvanut valtakunnallisesti ja ammatilpeys omasta erikoiskoulutuksesta on muodostunut osaksi tekemistä.

Kiinteäsiipisten minilennokkien lisäksi on useissa joukko-osastoissa otettu käyttöön myös pienemmät kaupalliset, etäohjatut ilma-alusjärjestelmät eli kansankielisemmin dronet. Ala kehittyy valtavain harppauksin eteenpäin. Lentotiedustelun toimiala ei ole jäänyt kieriskelemään omassa tyytyväisyydessään vaan suorituskykyä kehitetään aktiivisesti. Porin prikaatiin perustettu lentotiedustelun osaamiskeskus yhteistyössä muiden joukko-osastojen kärkikouluttajien kanssa tekevät työtä sen eteen, että osaamisen taso säilyy korkealla niin teknologian kuin koulutuksen suhteen. Asenteessa korostuu ammattitaito ja uuden oppiminen.

Muiden tiedustelijoiden tapaan eivät lentotiedustelijatkaan eivät pidä itseltään suurta ääntä tai ole esillä, mutta ovat hyvin tietoisia siitä, mitä tapahtuu. Lentotiedustelijat ovat kiinteä osa jokaista isompaa sotaharjoitusta ja vaikka et heitä näe, saatat olla piilokamerassa. Hyvän sään vallitessa harjoituskenttien yläpuolella leijailee hiljainen ja lähes näkymätön lentolaite.

Tämä on hyvä muistaa myös muissa joukoissa palvelevien, koska lentotiedustelija ei vain näe, vaan kykenee joh-

tamaan tulta havaitsemiinsa kohteisiin. Parhaita tapoja suojautua lentotiedustelulta on hajautua tiheä kasvuisen metsikköön ja naamioida huolella. Älä liiku - jos ei ole pakko ja naamioitu välittömästi, kun liikkeesi lakkaa.

Lentotiedusteluun hakeutuvan varusmiehen ei tarvitse omata minkään tasoista aiempaa taustaa ilmailusta. Tyypillinen lentotiedusteluun hakeutuva varusmies on edelleen korkeakouluopiskelija tai sellaiseksi hakeutuva nuori. Nyttemmin hakijoissa on alkanut tulla vastaan yhä useampia amatikseen dronea lennättäviä varusmiehiä. Tämä kertoo uuden ammatin syntyisestä työmarkkinoille. Kuten mainittua aikaisempaa ilmailutaustaa ei vaadita, vaan lentotiedustelijaksi hakeutumiseen riittää henkilökohtainen kiinnostus.

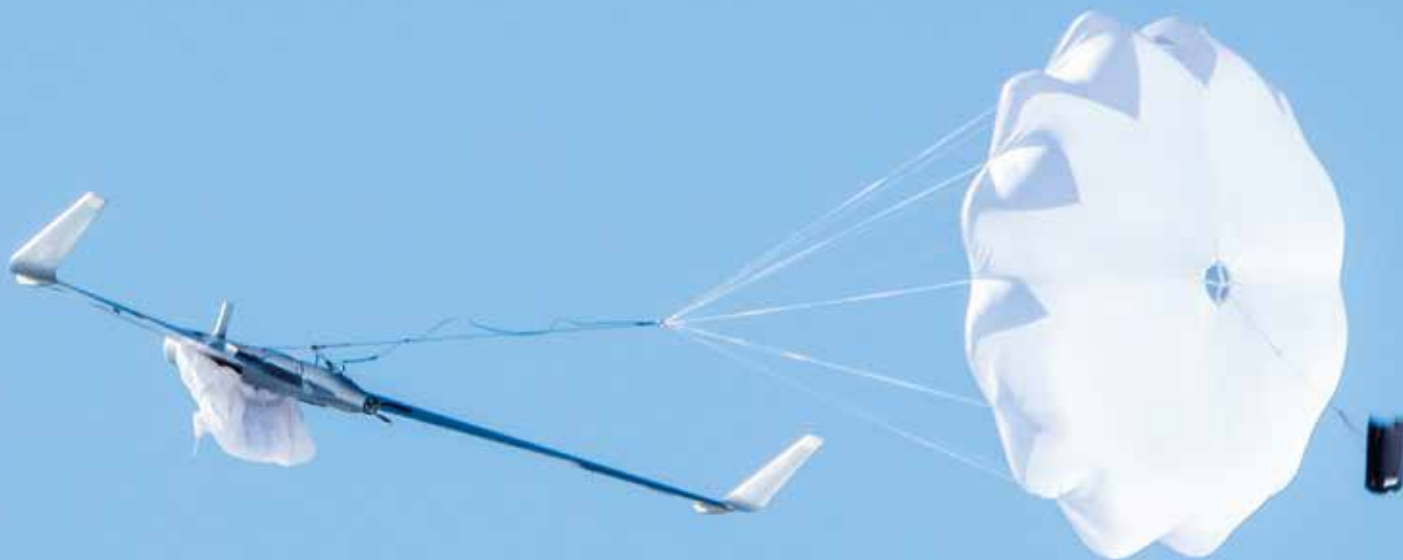
Porin Prikaatista lentotiedusteluun hakeutuvalla varusmiehellä on mahdollisuudet erikoistua yhteensä kymmeneen eri tehtävään lentotiedustelussa. Miehistön tehtävissä palvelevat lennättäjät joiden tehtävänä on ohjata lentolaitetta taivaalla, mekaanikot jotka ylläpitävät ja korjaavat järjestelmää

ja pitävät huolta lennokeista, kuljettajat jotka saavat ajoneuvokoulutuksen lisäksi osaamisen ryhmän viestivälineisiin ja mastoihin. Aliupseerin tehtävissä toimivilla varusmiehillä on erikoiskoulutuksessaan kuvantulkintaa ja tehtävän johtamiseen liittyviä opintoja, sekä mekaanikkolinjan aliupseereilla taas vaativat ryhmänvarajohtajan tehtävät. Lisäksi lentotiedustelijoita koulutetaan johtamaan ryhmää ja toimimaan tiedustelu-upseereina reservin upseerikursseilla. Kaikille koulutuksille on yhteistä kolme tekijää: hyvät hommat, Lentotiedustelukomppania Niinisolossa ja vuoden palvelusaika.

Kuka tietää? Palvelu lentotiedustelussa saattaa olla alkusysäys tulevaisuuden ammattiin ja uraan niin sotilas- kuin siviilipuolella. Kaksi asiaa on kuitenkin varmaa, miehittämätön ilmailu on tullut jäädäkseen ja varusmiespalveluksena lentotiedustelu tulee säilymään yhtenä Maavoimien mielekkäimmistä erikoiskoulutuksista.

Kirjoittanut: Pohjanmaan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Petri Huovinen

Lentolaite tulossa laskuun. Laskuvarjoavautuu ja ilmatyyntyä täyttyy ennen maahan laskeutumista.





marssitaan ja päästään eteenpäin. Etenkin, kun on paljon lunta, hiihtäminen on tosi kätevää, koska ei siellä voi rämpäillä ilman suksia, kiteyttää Nurminen.

Olosuhteet ja varustautuminen vaikuttavat suoritukseen

Sääolosuhteet vaikuttavat osaltaan hiihtämisen miellekyyteen. Suojasäässä suksen pohja kerää äkkiä lunta ja jäätä, joka tekee hiihtämisestä raskaampaa. Esikuntakomppanian hiihtomarssien aikana päästiinkin kokemaan niin pikkupakkanen kuin runsas lumisade ja sitä seurannut suojakeli. Alokas **Elias Grönholm** kertoi vallitsevan sään vaikuttaneen merkittävästi omaan hiihtokokemukseensa.

- Eilen hiihtäminen oli paljon kivampaa ja se oli aika helppoa. Suksi luisti ja latu oli hyvä. Sitten tänään oli ihan toinen tarina. Siellä ei ollut latua ja lunta pakkautui isoja kasoja suksien alle. Ei se oikein luistanut, oli semmoista kävelemistä enemmän.

Pukeutuminen on lisäksi avainasemassa hiihdon onnistumisessa. Nurminen kertoo hien tulevan, mikäli on liian paljon vaatetta päällä ja sen seurauksena odotteluhetkinä tulee nopeasti kylmä. Samaa mieltä on myös Svegin.

- Se kylmä tulee ehkä enemmän siitä, kun on liikaa vaatetta ja kun nyt hiihdetään ensimmäistä kertaa, ei tiedä vielä kunnolla, minkälainen on intin hiihtovarustus.

Seuraavaa hiihtokertaa kohti

Varusmiespalveluksessa hiihdetään samanlaisilla sotilassuksilla kuin armeijassa on hiihdetty jo vuosikymmeniä. Nämä sukset saavat varusmiehiltä kiitosta niiden kestävydestä ja tarkoituksenmukaisuudesta, vaikka ne poikkeavatkin monella tavalla siviilisuksista.

- Totta kai uudemmat sukset olisi paremmat, mutta ne menevät varmaan helpommin rikki. Nämä sukset on tehty kestäväksi. Jos mennään uusilla muovisuksilla vähänkin jostain tiukemmasta kolosta, ne räpsähtävät poikki. Ihan hyvä valinta nämä sukset ja vaikuttavat myös toimintakykyisiltä, toteaa Svegin.

Lumisten säiden jatkuessa, tulee varusmiehille vielä lisää hiihtokertoja kevättalven kuluessa. Kun ensimmäisestä

Sukset viuhuen laduilla ja umpihangessa

Teksti Peppi Ponsimaa Kuva: Jere Paavilainen

Talvi on taas täällä ja lunta on riittänyt useamman kuukauden ajan monenlaisen talviliikunnan harrastamiseen. Varusmiespalveluksen yksi keskeisimmistä talviliikuntamuodoista on hiihtäminen, jota on tämän vuoden alussa harjoiteltu ja harrastettu toden teolla myös Huovirinteen sekä Niinisalon lumisissa maisemissa ja maastoissa. Hiihtäminen ei välttämättä herätä aina suurimpia mahdollisia riemunkiljahduksia varusmiesten joukossa, mutta siitä huolimatta hiihtämisen hallitseminen on ollut jo vuosikymmeniä yksi tärkeä sotilaan perustaito.

Hiihtomarssin kautta ensiyöhön

Helmikuun ensimmäisinä päivinä oli monilla alokailla jännittävä hetki, sillä silloin koitti ensiyö eli palvelusajan ensimmäinen yön yli kestävä maastoharjoitus. Ensiyön aikana varusmiehet pääsevät muun muassa harjoittelemaan maastossa majoittumista, tulen tekemistä ja kipinävuorossa olemista. Porin prikaatissa muun muassa Esikuntakomppania siirtyi hiihtomars-

silla majoituspaikalle, sekä seuraavana päivänä takaisin kasarmille. Lääkintäalipseerina palveleva alikersantti **Veera Nurminen** oli hiihdon päätteeksi tyytyväinen sekä omaan, että ryhmänsä kokonaissuoritukseen.

- Hiihtäessä oli aika hyvä fiilis. Moni alokas pääsi ensimmäistä kertaa hiihtämään ja se oli loppujen lopuksi hyvä kokemus heillekin.

Alokas **Elias Svegin** löytää helposti positiivista sanottavaa palveluksen ajan ensimmäisestä hiihtosuorituksesta kuin myös ylipäätään loppumaan päin olevasta alokaskaudesta.

- Olen yllättynyt, että sukset luistaa noinkin hyvin, kun ne saa luistamaan. Yleisesti, mitä tarinoita olen kuullut, luulin, että intti olisi raskaampaa kokonaisuudessaan, mutta positiivisesti yllätti.

Hiihto jakaa runsaasti mielipiteitä varusmiesten keskuudessa niin hyvässä kuin pahassa, mutta se on yhä yksi sotilaan tärkeistä perustaidoista. Hiihtoharjoittelun myötä myös varusmiesten toimintakyky kehittyy.

- Se on yksi näistä tavoista, miten

hiihdosta on selvitty melko vaihtelevissa keliolosuhteissa kunnialla loppuun asti, ovat armeijan hiihtämiskäytänteet ja erilaiset olosuhteet tumpia seuraavan hiihtokoitoksen tullessa.

- Kyllä se jännitti vähän, että miten näiden välineiden kanssa taittuu matka, mutta kyllä itse tykkäsin siitä ja olen hiihtänyt paljon myös siviilissä. Todella erilaista, mutta liike on sama ja pääsee nauttimaan ulkoilmasta, lumesta, sekä pääsee liikkumaan, kertoo Nurminen.

Vaikka ensimmäinen palveluksen hiihtokokemus ei ollut kaikista mieluisin, ei Grönholm tuomitse etukäteen seuraavaa hiihtokertaa.

- Sinne mennään ja siitä toivottavasti selvittäään.

Rohkeasti suksille

Artikkelin kirjoittaja halusi myös päästä itse kokeilemaan, minkälaista se sotilassuksilla hiihtäminen oikeasti on. Siihen totta kai järjestyi mahdollisuus ja kokeilua varten hiihtovälineet.

Olin etukäteen hieman kauhuissani, koska edellisestä hiihtokerrastani oli päässyt kulumaan jo aikaa ja tiesin, että välineet eivät ole aivan sellaiset, millä olen tottunut hiihtämään. Varusteet eroavatkin merkittävästi tavanomaisista hiihtovälineistä, sillä sotilassukset ovat leveämmät ja monoja ei ole. Niiden tilalla käytetään talvikumisaappaita, joihin sukset kiinnitetään erillisillä siteillä. Suksien paikalleen kiinnittäminen osoittautuikin tämän hiihtokokeilun haastavimmaksi kohdaksi ja siteitä sopivan kokoiseksi säädettäessä meinasi epätoivo päästä jo hieman iskemään.

Kun sukset oli saatu jollakin tavalla kiinni saappaisiin, oli aika mennä koittamaan hiihtämistä käytännössä. Muutaman sateisen päivän jäljiltä suurimmat lumihanget olivat jo ehtineet sulamaan, mutta lunta riitti kuitenkin varsin hyvin hiihtämistä varten. Eniten olin yllättynyt, kuinka hyvin sukset luistivat märästä räntäsäästä huolimatta. Kumisaappaat pitivät myös huolen, että jalat pysyivät kuivana. Yleisesti itse hiihtämien sotilassuksilla tuntui melko samanlaiselta kuin siviilisuksilla liikkeen ollessa samanlainen. Sotilassukset tuntuivat kuitenkin tukevammilta ja kestävimmiltä, kuin tavalliset sukset. Itselleni ei tulisi mieleenkään lähteä rämpimään tavallisilla suksilla metsään umpihankeen, mutta näiden varusteiden kanssa se takuulla onnistuu. Hiihtämisen jälkeen voinkin todeta sotilassuksien pitävän hyvin paikkansa näissä olosuhteissa. Ensisokketuksen perusteella suosittelen rohkeasti kokeilemaan sotilassuksilla hiihtoa, mikäli siihen tarjoutuu mahdollisuus!

S-MOBIILI ON ARJEN APURI.

S-MOBIILISTA LÖYDÄT



LATAA MAKSUTON S-MOBIILI!



LAATUMERKIT AMMATTITAITOILLA



STIGA

STIHL

POLARIS

- 2+2 vuoden takuu •
- Huolto • Varaosat •
- Laitteet myymälästä kasattuna ja koekäytettynä •

sportti**kone.fi**

SALO • SOMERO • KAARINA • LOIMAA • LOHJA

HUOLTO- JA
VARAOSAPALVELU

VERKKOKAUPPA
AVOINNA 24/7



Yksi johtajuutta vaativista tehtävistä on yksikön päivystäjänä toimiminen. Päivystäjän tunnuksena käyttämä kilpi juontaa juurensa keskiajalta. Sitä edelsi niin sanottu kauluskilpi, mikä oli haarniskan viimeinen jäännös.

Johtajaksi ei synnytä, vaan kasvetaan

Varusmiespalvelusta on 2/21 saapumiserällä takana kymmenisen kuukautta. Aliupseerien johtajakoulutuksesta on kulunut kohta pari kuukautta ja reserviupseerikurssi (RUK) Haminassa tuli päätökseensä 13.2.2022. Upseerikokelaat saapuvatkin täyttää vauhtia kulkevaan johtajakauden junaan. Jokaisen varusmiehen johtamistaidot ovat päässet koetukselle.

Lyhyestä virsi kaunis. Johtaminen on siis tiivistettynä yhteistyötä. Ennen johtajakoulutuksia yksilöillä oli jokaisella oma käsityksensä hyvästä johtamisesta. Toisilla saattoi olla käytännön osaamista siviilistä, toiset ymmärsivät teorian. Olemme kuitenkin varusmiespalveluksessa samassa veneessä. Ja

vaikka laivan miehistö tarvitsee kapteenin toimiakseen systemaattisesti, ei kaikki ole johtajan varassa .

Johtajaksi kahta polkua

Aliupseerikurssin (AUK) kesto on 12 viikkoa, joka pitää sisällään paljon johtajille suunniteltuja oppitunteja, taistelu- ja ampumaharjoituksia sekä sulkeisia. Kurssin aikana johdimme pitkälti toisiamme, jotta harjaantuminen johtamiseen käy luontevasti. Jo alussa tuli selväksi, että johtaja ei voi rutinoitua suorittamaan vain yhtä tehtävää, vaan jokaisen piti pystyä toimimaan ja johtamaan, mitä tahansa ryhmää. Oppitunneilla käytiin läpi syvänjohtamisen mallia, millaista on olla hyvä johtaja, erilaisia johtaja tyyppejä sekä käsky-

nantoja. Tietenkin johtamista oli tullut seurattua vierestä, sillä olimmekan mekin joskus alokkaita, mutta alkuun käskyjen muodostaminen sekä käskeminen tuntui hyvin hämmentävältä.

Alikersantit ovat heitä, jotka saavat ensimmäisenä kosketuspinnan uuden saapumiserän orientaatioon. AUK:n loppua kohden oli vertaisissa huomattavissa paljon henkistä kehitystä. Ehkä raskaat fyysiset kokeet olivat herättäneet taistelijoita todellisuuteen. Viikko ennen alokkaita keskittyminen painotui työnjakoon kasarmiolosuhteissa ja tulevaan johtajakauteen. Olimme niin valmiita, kuin vain pystyimme. Oli mielenkiintoista huomata, kuinka edellisen saapumiserän, meidän johtajien, kotiutumisen jälkeen "homma" olikin meillä hanskassa. Roolien vaihtumisen sekä

alokkaiden saapumisen jälkeen, johtaminen tuntui erilaiselta, luontevalta. Reserviupseerikurssi puolestaan kestää 14 viikkoa ja siinä on paljon samaa, kuin aliupseerikurssilla. Reserviupseerien ja aliupseerien koulutus on valtaosin yhtenevä johtamis- ja koulutamistaidon osalta. Aliupseerit ovat ryhmänjohtajia, mutta RUK:sta saapuvat upseerikokelaat toimivat joukkueenjohtajina. He syventyvät kaikkeen vielä enemmän, siksi koulutus on pidempi. Heidän opintonsa sisältävät enemmän teoriaa.

Kasvaminen johtajaksi vie aikaa

Innostus, oppiminen, luottamus ja arvostus, ovat syväjohtamisen kulmakivet. Neljä jopa vitaalia sanaa, joiden avulla pysymme oikeilla jäljillä. Näiden sisäistämisen jälkeen pääsee johtajuuden lisäksi elämässäkin jo pitkälle. Oppimisesta on ymmärrettävä, että jokainen yksilö oppii eri tavalla. On esimerkiksi visuaalisia, auditiivisia sekä kinesteettisiä oppijoita. Johtamiskykyä ja sen kehittymistä voidaan tarkastella yksittäisten osaamisten kautta, mutta johtajan ammatillinen identiteetti muuttuu kasvuprosessin myötä, joka vaatii aikaa.

On tärkeä innostaa esimerkiksi päämäärällä ja sitä edeltävillä etapeilla, jotta motivaatio säilyy. Meille jokaiselle on tärkeää tuntea luottamusta esimieheen. Sen luominen on ensimmäisiä haasteita johtajakaudella, joita alikersantti kohtaa. On hienoa nähdä, kuinka jokainen johtaja on omaan alokastupaansa saanut jonkunlaisen luotettavan yhteyden. Sen ansiosta pystymme toimimaan joukkona niin maasto- kuin kasarmiolosuhteissa. Kaiken kuitenkin sitoo yhteen arvostus. Jokaisen työpanos merkitsee, eikä kukaan tahdo ilman arvostusta olla osana joukkoa. Ketään ei voida pinnallisesti luokitella ilman todellista persoonan tuntemusta, sillä näytämme M05 maastopuvuissa päällepäin samalta eikä vastaavaa tilannetta siviilissä saa. Sen tuoma dynamiikka antaa täysin uuden näkökulman johtajuuteen armeijassa. Kaiken tämän sisäistäminen ja käytäntöön ottaminen ei tapahdu hetkessä.

Korona-aika voi hyödyttää johtajaa

Siinä missä on huonoa, on myös hyvää. Ylimääräiset haasteet ovat tehneet johtajana olemisesta hieman erilaiselta. Vallitsevan koronatilanteen vuoksi järjestelyt ovat muuttunut moneen otteeseen suuntaan jos toiseen. Kentällä sekä kasarmeilla täytyy huolehtia hygieniasta ja turvaväleistä huomattavasti enemmän, kuin ennen. Jos yksi todetaan koronapositiiviseksi, se vaikuttaa heti ympärillä oleviin ja altistuneet on eristettävä. Johtajien on tällöin löydettävä tapoja organisoida ja pitää huoli, että tämä onnistuu. Karanteenissa olevien koulutustakin on pyrittävä ylläpitämään esimerkiksi sähköisellä opiskelualustalla. Näihin toimiin AUK tai RUK ei suoranaisesti anna eväitä, mutta soveltaminen kuuluu johtajakoulutukseen, joten korona-aika on johtajalle oiva soveltamisen ja innovaation näytönpaikka.

Todellisuuden näkökulmia

Alikersantti **Annina Paananen** on toiminut ryhmänjohtajana Porin prikaatin Esikuntakomppaniassa, Säkylässä. Paanaselle johtaminen sekä organisointi oli jo ennestään hyvinkin tuttua, sillä hän toimii siviilissä lukion opettajana. Ennen johtajakoulutusta hän pelkäsi, että ottaa liian opettajamaisen otteen johtamiseen, mutta kokee päässeen pois tästä ajatuksesta. Johtajakoulutusta hän pitää suurena hyötynä jatkolle.

- Hyödyn johtajakoulutuksesta varmas-ti ammatissani. Pystyn hahmottamaan

aiempaa isompia kokonaisuuksia. Alaisiin luottaminen täällä tulee heijastumaan opiskelijoiden luottamiseen paremmin. Johtajana olen kehittynyt tehtävien delegoinnissa, sillä yksin ei tarvitse täällä tehdä ja vertaisiin voi tukeutua. Kehittyminen johtajana näkyy siinä, että otan paremmin palautetta vastaan ja ymmärrän, ettei sitä tarvitse ottaa niin henkilökohtaisesti. Kehittämme johtajantaitoja, eikä ketään mola ihminenä. Johtajaksi kasvaminen tarkoittaa, että kukaan ei ole synnynäinen johtaja vaan jokaisella on kehitettävää. Johtajuus ei ole näsäviisaana paikallaolemista tai kovinten huutamista. On kuunneltava ja sisäistettävä ylempää tulleet ohjeet, jotta omat alaiset pystyvät toimimaan niiden mukaan. Se on minusta hyvää johtamista. Upseerikokelas **Liisa Lehtiö** puolestaan on palvellut Haminassa reserviupseerikurssilla 14 viikkoa. Hän palaa takaisin Säkylään joukkueenjohtajaksi Sotilaspoliisikomppaniaan. Lehtiö kokee suurta ylpeyttä suorituksestaan, sillä hänen isänsä sekä isoisänsä ovat molemmat käyneet RUK:n. Siviilissä hänen johtajakokemukset ovat enimmäkseen olleet vuorovaikutuksellisia ja demokraattisia. RUK kuitenkin opetti, että joukkueenjohtajana on uskottava omaan päätökseen ja saatava alaiset uskomaan siihen.

- Reserviupseerikurssi on hyvin pitkälti teoriapainotteista. Siksi käytännönharjoituksista tuli otettua painetta, koska tahtoi tehdyn päätöksen sekä käskynannon onnistuvan kerralla. Laaja teoriaosaaminen oli kuitenkin hienoa maaston puolella, kun tiesi jo etu-



Alikersantti Paananen mukaan johtajuus ei ole näsäviisaana paikallaolemista tai kovinten huutamista. Kuva: Jere Paavilainen



Tavoitteellinen vuorovaikutus sekä syväjohtaminen antaa jokaiselle eväitä mahdollisiin johtajatehtäviin siviilissä, kertoo upseerikokelas Lehtiö. Kuva: Milla Lehtimäki

kätehen, kuinka kuuluu ja kannattaa toimia. Johtajakoulutuksessa on pääsyyt tapaamaan erilaisia ihmisiä, joten kanssakäyminen erilaisten persoonien kanssa on kasvanut entisestään, joka jo itsessään on opettanut paljon henkisesti. Tavoitteellinen vuorovaikutus sekä syväjohtaminen antaa jokaiselle eväitä mahdollisiin johtajatehtäviin siviilissä. Hektisyyteen sekä paineenalla päätöksien tekemiseen on alkanut tottumaan. Jos lähtee miettimään esimerkiksi lopusotaharjoitusta, siinä simuloidaan kriisitilannetta. Valmistaudumme yllättävien tilanteiden ilmaantumiseen, niihin sopeutumiseen ja kriittiseen reagointiin. Korona on tuonut meille kaikkea kolmea, sillä ikinä ei tiedä mitä seuraava viikko tuo tullessaan. Siksi on ollut hyvä sellainen oikean elämän kokemus vastaaviin tehtäviin.

- Vaikka palaamme jäljessä kokelaina alikersanttien puoleksi kattamaan pöytänsä, en koe, että olemme eri arvoisia. Kyllä, alikersantit ovat nimikkeellisesti meidän alaisina, mutta kuulumme samaan saapumiserään ja ryhmänjohtajan panostus on yhtä tärkeää. Jos toi-

misimme sopimussotilaina samassa perusyksikössä palveluksen jälkeen, ei ole väliä onko kersantti vai vänrikki. Tekisimme kuitenkin pitkälti samoja asioita.

Synnyynnäinen osaaja?

"Hän oli seppä syntyessään" sanotaan, mutta johtaminen ei tule geeneistä. Tämä käsitys pyritään oikaisemaan jo johtamiskoulutuksen alkuvaiheessa. Kasvu johtajaksi on palvelusaikanakin prosessi. Painotetaan, ettei kotiutuva varusmiesjohtaja ole valmis johtaja. Hänelle on vain tarjottu hyvät eväät jatkoa varten. Johtajaksi siis kehitytään, ei synnytä. Jotta voi toimia esimiesasemassa, täytyy ymmärtää itsensä johtamisesta ja itsetuntemuksesta. Muiden johtaminen vaatii sen, että osaa johtaa määrätietoisesti itseään ja voidakseen johtaa itseään, on tunnettava itsensä. "En enää opeta ihmisjohtamista työpaikalla. Opetan ennen kaikkea itsensä johtamista" (Peter F. Drucker). Kysyttäessä Kokelas Lehtiöltä onko johtaja synnyynnäinen vai kasvanut,

hän antoi uutta näkökulmaa teesiin. - Koen, ettei kukaan ole synnyynnäinen johtaja, mutta luonne voi ratkaista johtajuudessa. Ekstrovertti, joka on itsevarma ja ihmisläheinen persoona saattaa omata paremmat edellytykset johtajan tehtäviin verrattuna epäsosiaaliseen, epävarmaan ihmiseen, joka ei tule mielellään muiden kanssa toimeen. Johtajaksi ei siis synnytä, mutta luonne luo edellytyksiä esimerkiksi toimintaan.

Johtajakoulutuksessa alkaa elinikäinen kehittyminen ja kasvaminen johtajaksi. Puolustusvoimat on mahtava paikka varusmiesjohtajalle saada tuntemusta sekä kokemusta oikeiden alaisten johtamisesta ilman, että on työmaailmassa. Kaiken jälkeen voi sanoa, että henkinen kasvu on ollut huomattavaa itse kullakin. Kyseessä kun ei ole persoonan muuttamista vaan oikeiden asioiden hiomista. Myös aiempien taitojen harjaannuttamiselle annetaan erinomaisia eväitä. Pyrkimällä johtajakoulutukseen hyötyy tulevaisuutta ajatellen ja saa haastaa itsensä uudella tavalla. Vastavaa johtajakoulutusta ei muualta saa.



Kirjoittaja alikersantti Paavilainen



Kirjoitushaaste

Oletko suorittanut varusmiespalveluksen Huovirinteellä? Kaipaatko kaiholla vielä prikaatin toimintaa Turussa tai muisteko yhä mielelläsi maastossa vietettyjä hetkiä Pohjankankaalla tai Raasissa? Haastamme nyt teidät, hyvät Porilaisen lukijat, kertomaan omia muistojaan Porin prikaatista.

Voit lähettää oman kirjoituksesi sekä mahdolliset kuvituskuvasi meille sähköpostitse osoitteella: porilainen.porpr@mil.fi jos lähetät mieluummin materiaalisi postitse, niin laita osoitteeksi: Porin prikaati / Porilaisen toimitus, PL 38, 27801 Säkyli. Jos postitat kuvia, jotka haluat takaisin, niin muista liittää mukaan palautusosoitteesi.

Pyrimme julkaisemaan ja palkitsemaan ainakin kolme toimitusraadin mielestä parasta tarinaa Porilaisessa myöhemmin tänä vuonna. Julkaisemme tekstit kirjoittajan nimellä tai nimimerkillä, jos nimeä ei ole tiedossa. Emme rajoita kirjoitusten pituutta, mutta julkaistavuuden näkökulmasta merkkimääränä noin 6 000 (välilyönteineen) on hyvä maksimimitä. Materiaalia toivomme keskiviikkoon 8.6.2022 mennessä.

Mukavia muisteloita
toivoo Porilaisen
toimituskunta!



Ajankohtaista Pohjanmaan aluetoimistosta

Kuva: Pasi Lindroos



Everstiluutnantti **Pasi Heinua** aloitti Pohjanmaan aluetoimiston päällikkönä 1. maaliskuuta. Paikka on hänelle entuudestaan tuttu, sillä vuosina 2005-2007 hän työskenteli Vaasan sotilasläänin esikunnassa koulutuspäällikkönä. Vaasaan hän siirtyi Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen esikunnan hallinto-osaston apulaisosastopäällikön tehtävästä. Tehtävänhoito alkoi vauhdikkaasti, sillä heti ensimmäisenä viikonloppuna alkoi 900 henkilön voimalla Vaasa 22 -paikallispuolustusharjoitus.

"Oman kodin puolustaminen on kaikille hyvin selvä asia" - Pohjanmaan aluetoimiston uusi päällikkö kehuu reserviläisten maanpuolustushenkeä

Wasalandian tyhjillään olevan huvipuiston sisällä taisteleva sotilaspoliisiryhmä ottaa kiinni vaarallisia henkilöitä. Kova pauke kuuluu huvipuiston lautaseinistä. Paikka sopii täydellisesti Vaasa 22 -paikallispuolustusharjoitukseen, jota everstiluutnantti Pasi Heinua seuraa tarkasti lähietäisyydeltä.

- Huomaa, että kommunikaatio paranee harjoitellessa. Siinä pitää puhua toisilleen samalla tapaa kuin jalkapallojoukkue viestii toisilleen ottelussa: syötä tänne, varo, käännä, Heinua vertaa.

Teoria yhdistyy käytäntöön

Heinua voi työssään yhdistää teoriaa käytäntöön, sillä hän on tehnyt kaksi opinnäytetyötä maakuntajoukkojen kouluttamisesta. Hän pitääkin maakuntajoukkoja erittäin tärkeinä Suomen puolustajina.

- Reserviläisiä ei tarvitse erikseen motivoida, sillä oman kodin puolustaminen on kaikille hyvin selvä asia.

Paikallisuus vetää reserviläisiä, mutta kiinnostus vapaaehtoiseen maanpuolustukseen on kasvanut myös kireän maailmanpoliittisen tilanteen takia. Suomen puolustamisesta on tullut tärkeä puheenaihe, johon ihmiset haluavat eri tavoin osallistua.

- Meillä on yleinen asevelvollisuus. Ihmiset ymmärtävät sen, että me itse voimme viedä asioita eteenpäin, Heinua sanoo.

Heinua on kokemusta myös kansainvälisistä kriisinhallintatehtävistä.

- Kun on paljon eri kansallisuuksia ja kulttuureja, toimintatavoista täytyy tehdä aika jäykät, jotta tehtävät saadaan hoidettua. Suomen Puolustusvoimissa voidaan olla monessa asiassa joustavampia.

Iso merkitys Pohjanmaalla

Pohjanmaalla ei ole omaa varuskuntaa, joten aluetoimiston merkitys on iso. Se huolehtii Puolustusvoimien näkyvyydestä alueella, pitää yhteyttä tärkeisiin sidosryhmiin ja tiedotusvälineisiin, suomeksi ja ruotsiksi.

Kutsuntaan osallistuville suomenkielisille pohjalaisnuorille uudella päälliköllä on käytännöllistä tarjottavaa, sillä hän palveli kahdeksan vuoden ajan Kainuun prikaatissa. Moni pohjalaisnuori suorittaa varusmiespalveluksen Kajaanissa.

Pohjanmaalla Puolustusvoimien on helppo toimia, sillä seudun historia ja sen muokkaama mentaliteetti vahvistavat maanpuolustushenkeä.

- Täällä on korkea maanpuolustustahto. Yrittäjäys ja yhteisöllisyys ovat korkeassa kurssissa. Jalat maassa -ajattelu on tärkeää Pohjanmaalla. Täällä yritetään löytää suoraviivaisia ratkaisuja, mikä toimii hyvin maanpuolustuksessa.

Teksti: Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Heinua, alikersantti (res.) Toni Viljanmaa




Kunpa kaikki
olisi mutkatonta
kuin OP-mobiilissa.

OP Lounaismaa 

Hankkija




Asiakkaistamme
95% suosittelee
Charmia-
keittiötä!

**Kotimainen Charmia-keittiö
on kestävä ja tyylikäs valinta.**

Varaa maksuton suunnittelu!

Kalustetukku Loimaa
Aleksis Kiven katu 7
(02) 763 2277
Ma-pe 9-17, la 10-13
www.charmia.fi



jmj

jnj.fi

SAURUS

K Rauta

MERINIITTY

Meriniitynkatu 11, 24100 SALO

Tee hyvä kauppa Loimaalla

Loimaan
Laatuauto

www.loimaanalaatuauto.fi

10 vuotta yhteistä valmiutta rakentamassa

Teksti: Suvi Pitkänen ja Heini Ketola
Kuvat: Jere Paavilainen



Puolustusvoimien ruokapalvelusta huolehtiva Leijona Catering viettää tänä vuonna kymmenvuotisjuhlavuottaan. Työn merkeissä juhlija Leijona on luotettava ja toimintavarma kumppani asiakkailleen.

Porin prikaatin alueella palvelee kaksi Leijonan varuskuntaravintolaa; Falikonetti Niinialosassa ja Rumpalipoika Säkylässä. Molemmissa ravintoloissa ruokailee enimmäkseen varusmiehiä, mutta siellä käy myös asiakkaita, jotka työskentelevät varuskunnissa monissa eri tehtävissä.

- Palveluumme kuuluu enimmäkseen varuskunta- ja maastoateriat sekä mukaan otettavat ateriaratkaisut. Huomioidemme myös erityisruokavaliot kaikilla aterioilla, kertoo varuskuntaravintola Rumpalipojan ravintolapäällikkö **Heini Ketola**.

Leijona Cateringin ja Porin prikaatin välinen yhteistyö on erittäin tiivistä, avointa ja vuorovaikutteista. Yhteistyötä kuvaa hyvin se, että Leijonan ja Puolustusvoimien strateginen kumppanuus toteutuu jokaisena päivänä, kaikissa olosuhteissa.

- Etenkin yksiköiden vääpelien kanssa ollaan tekemisissä päivittäin ja asiakasyhteyshenkilömme, kapteeni **Kari**

Sorkkilan kanssa useamman kerran viikossa, sanoo ravintolapäällikkö Ketola.

Haastava ja opettavainen pandemia

Tieto kulkee tehokkaasti ja etenkin korona-aikana yhteistyö on entisestään tiivistynyt nopeasti muuttuvien tilanteiden ja jatkuvan uudelleenorganisoinnin myötä.

Porin prikaatissa toteutetaan edelleen koronapandemiaan liittyviä erityisjärjestelyjä. Koronarajoitusten purkamista odotetaan Leijonassa jo kovasti ja sitä, että varusmiesten ruokailuja voitaisiin järjestää asiakasystävällisemmin salissa.

- Vuorokaudessa meinasi loppua tunnit kesken, kun varusmiesten saliruokailua toteutettiin mahdollisimman turvallisesti koulutusosastoittain riittävällä porrastuksella. Korona-aika on haastanut meitä mutta olemme myös löytäneet uusia ratkaisuja ruokailujärjestelyjen toteuttamiseksi, kertoo osastoupseeri Kari Sorkkila huolto-osastolta.

Toisena haasteena mainittakoon, että varuskuntaravintolassa on alkanut mittava tiskiosaston remontti, jonka

Leijona Catering ja Puolustusvoimat varmistavat yhdessä, että varusmiehet saavat vatsansa täyteen kaikissa oloissa ja nopeasti vaihtuvissa tilanteissa.

vuoksi ruokailut toteutetaan erityisjärjestelyin ja meluhaittaakin remontista aiheutuu.

- Odotamme kesää! Heinäkuussa palvelukseen astuvia varusmiehiä voimme palvella herkullisten aterioiden lisäksi aiempaa toimivammalla upoudella tiskiosastolla, iloitsee ravintolapäällikkö Ketola.

Ruoka ei kuulu roskiin

Varuskuntaravintolassa kiinnitetään jatkuvasti huomiota maastosta palautuviin syömättömiin aterioihin ja biojätteenä päätyvän ruuan määrään. Kokonaishävikkiä seurataan niin yksittäisen varuskuntaravintolan kuin koko Leijonan kannalta.

- Tavoitteenamme on, että mahdollisimman vähän ruokaa tarvitsisi heittää pois, täsmentää Ketola.

- Yhteistyö, koulutus ja valvonta varusmiesten keskuudessa nousevat tärkeiksi. Nopeasti muuttuvat tilanteet pandemian aikana ovat olleet hyvin haastavia huollon kannalta, koska pikatilanteet

ovat lisääntyneet huomattavasti ns. normaaliin aikaan verrattuna, kertoo Sorkkila.

Kokeneena huolto-osaston osastoupseerina Sorkkila toteaa, että varuskuntaravintolassa valmistettu kotiruoka kuten uunimakkara ja perunamuusi maistuvat varusmiehille parhaiten. Asenteilla on nähty olevan vaikutusta vaikkapa maastossa tarjottavien kasvisruokien menekkiin.

- Kestosuosikkeja ruokalistalta tietenkin löytyy vaikka mielipiteet jakaantuvat.

Pandemia-aika erinomaista valmiusharjoittelua

Porin prikaatissa huolto-osaston johto kokonaisuutena ohjaa Leijona Cateringia valmiussuunnittelussa.

- Voisi sanoa, että viimeiset kaksi koronavuotta ovat olleet tehokasta valmiusharjoittelua, sanoo Ketola.

Valmius nähdään Leijonassa nopeana reagoitokykyinä ja monipuolisena ammattitaitona, jolla pystymme tukemaan Porin prikaatia erilaisissa tilanteissa. Valmius on osa normaalia arjen toimintaa Leijonassa ja näkyy jokaisen leijonalaisen työssä.

- Harjoittelemme säännöllisesti Porin prikaatin kanssa ja pidämme ammattitaitoamme ja toimintakykyämme yllä. Meillä on olemassa valmiussuunnitel-



Puhtaus on puoli ruokaa. Yskimis- ja käsihygienian tärkeyteen kiinnittää erityistä huomiota ruokailutilanteissa.

mat, jotka on tehty yhdessä asiakkaan kanssa.

Kapteeni Sorkkila on nähnyt huollon ja ruokapalvelun kehityksen Leijona Cateringin kymmenen toimintavuoden aikana.

- Valmiuden yhteinen suunnittelu ja kehitys on nähty tärkeäksi mutta välillä on hyvä jättää aikaa oppimiselle ja uusien asioiden sisäistämiseksi.

Kehityksen mukana aikakin kuluu

kuin siivillä. Ravintolapäällikkö Heini Ketola kertoo olleensa jo 13 vuotta Säkylässä töissä.

- Aika on kulunut todella nopeasti; tämä on kuin toinen koti minulle! Minua ravintolapäällikkönä inspiroi vauhti ja haastavat tilanteet, ja niitähän meillä täällä riittää. Yhdessä loistavan Leijonatiimin sekä nopealiikkeisen asiakkaan kanssa tätä työtä on mahtavaa tehdä, painottaa Heini Ketola.



Varusmiehiä saapumassa aterialle varuskuntaravintola Rumpalipojassa. Leijona Catering juhlistaa kymmenettä toimintavuottaan työn merkeissä valmistamalla asiakkailleen herkullisia ja terveellisiä aterioita.

LEIJONA CATERING on suomalainen ruoka- ja ravintolapalveluja tarjoava yritys, ja Puolustusvoimien strateginen kumppani. Leijonan toimintaa ohjaavat arvot ovat asiakasläheisyys, vastuullisuus ja uudistuminen. Leijonan palveluksessa on yli 500 ruoka-alan ammattilaista eri puolilla Suomea. Vuoden jokaisena päivänä Leijona Cateringin työntekijät valmistavat keskimäärin yli 70 000 ateriaa ympäri Suomea 60 ravintolassa. Ateriat koostuvat aamiaisista, lounaista, päivällisistä ja iltapaloista – ja niitä tarjoillaan niin ravintoloissa, maastossa kuin yksityistilaisuuksissa. Leijona on maanpuolustuksen ja turvallisuuden vastuullinen sekä elintärkeä kumppani, jonka tehtävänä on toiminnan jatkuvuuden turvaaminen kaikissa oloissa

Mitä sotilaskotitoiminta on?

Sotilaskotitoiminnan tarkoituksena on tarjota palveluksessa oleville varusmiehille ja -naisille, reserviläisille sekä varuskunnan henkilökunnalle erilaisia kahvila- ja vapaa-ajanpalveluja. Sotilaskoti on vihreä keidas, joka tuo kaivattuja lepohtia ja virkistystä palvelusaikaan. Sotilaskotiaatteen toivat Suomeen Nuorten Miesten Kristillinen Yhdistys Tanskasta sekä jääkärit Saksasta. Ensimmäiset sotilaskotiyhdistykset aloittivat toimintansa Suomessa vuonna 1918. Sotilaskotijärjestö on naisten maanpuolustusjärjestö, joka muodostuu 36 sotilaskotiyhdistyksestä ja niiden toimintaa tukemaan v. 1921 perustetusta Sotilaskotiliitosta. Sotilaskotijärjestön tehtävänä on edistää oman jäsenistönä maanpuolustushenkeä ja -valmiutta niin, että se selviytyy puolustusvoimien kanssa sovitusta poikkeusolotehdävistä, ja muista maanpuolustukseen liittyvistä tehtävistä.

Säkylän Sotilaskotiyhdistys ry

Säkylän Sotilaskotiyhdistys ry on perustettu vuonna 1963. Sotilaskotiyhdistyksen jäsenmäärä 31.12.2021 oli 253 jäsentä, joista toimivia jäseniä, aktiivisesti sotilaskotityössä mukana olevia oli 164 jäsentä. Sotilaskotitoiminta on vapaaehtoistyötä varusmiesten hyväksi – hymyllä ja sydämellä! Vapaaehtoisessa sotilaskotityössä jokaisen taitoja tarvitaan ja kaikilla on mahdollisuus osallistua toiminnan kehittämiseen. Sotilaskotitoiminta on harrastus, joka sopii kaiken ikäisille naisille ja miehille.



Uudet jäsenet ovat lämpimästi tervetulleita mukaan!

Vihreät sisaret ja -veljet tekevät vapaaehtoista sotilaskotityötä palkatun henkilöstön apuna eri jaostoissa; tarjoilussa ja kirjastossa, liikkuvassa sotilaskodissa sekä ikivihreissä sisarissa. Lue lisää jaostojen toiminnasta Säkylän sotilaskotiyhdistyksen nettisivuilta: www.sotku.fi/sotilaskotiyhdistys/jasenet/jaostot/.

Arvot ohjaavat toimintaa ja kertovat, mikä toiminnassamme on tärkeää

Vapaaehtoisuus

Vapaaehtoisuus on suomalaisen sotilaskotityön omaleimaisin piirre. Järjestöön liitytään ja siinä toimitaan vapaaehtoisesti. Liittyttäessä sitoudutaan tekemään työtä varusmiehen hyväksi.

Yhteisöllisyys

Sotilaskotijärjestössä yhteisöllisyys on yhdistysten ja sisarten verkottumista ja vuorovaikutusta varusmiehen ja kertausharjoituksessa olevan reserviläisen vapaa-ajan viihtyvyyden tukemiseksi. Yhteisöllisyys on myös voimavara, joka vahvistaa yhteisön jäseniä.

Osaaminen ja itsensä kehittäminen. Jokainen sisar antaa omat taitonsa järjestön käyttöön ja kehittää sotilaskotitoimintaa. Samalla järjestömme tarjoaa jäsenilleen mahdollisuuden osallistua toimintaan ja kehittää itseään.

Luotettavuus

Toteutamme sen, mitä olemme luvanneet niin yksittäisenä sisarena, yhdistysten välisenä yhteistyönä kuin järjestönäkin.

Iloisuus ja palvelualltius

Iloisuus ja palvelualltius merkitsevät, että sotilaskodista jää myönteinen kuva ja hyvä mieli varusmiehille ja yhteistyökumppaneille. Tämä arvo tarkoittaa myös myönteistä suhtautumista toisiimme ja toimintaamme.

Teksti: Jenni Tanski
Hymyllä ja sydämellä!

- TRAKTORIT
- PUIMURIT
- TYÖKONEET



CASE IH AGRICULTURE
LOIMITRAKTORI
Pehtoorinkuja 1, LOIMAA

NEW HOLLAND AGRICULTURE
POTILA

Kverneland

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA



LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa
Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi www.loimitili.fi

Hanakat  **Värisilmä** 

Lamminkatu 19, Loimaa - ma-pe 9-17, la 10-13 - Puh. 02-7627996
hanakatloimaa.fi - varisilmaloimaa.fi

HT-Asennus

” **MISTÄKÖHÄN ruokani tulee?** ”



KEULA

S-mobiilin Omat ostot -palvelussa voit seurata ruokaostostesi kotimaisuusastetta.

Lataa S-mobiili sovelluskaupastasi.



Yli 170
koulutusvaihtoehtoa,
syksyllä tarjolla jopa

1200
aloituspaikkaa tekniikan
alan koulutuksiin!

[www.turku.fi/
opiskelijakaupunki](http://www.turku.fi/opiskelijakaupunki)

**OPISKELIJA-
KAUPUNKI**
TURKU

Suomen Ase ja Retkeily maanpuolustuksen tukena!

**Laatutuotteet ammuntaan,
metsästykseen ja ulkoiluun**

Yli 700 neliötä kahdessa myymälässä!

Saunaosasto ja Simway-ampumasimulaattori vuokrattavissa
Loimaan myymälässä, varaukset: 0500 223 278, Valtteri Arra

LOIMAA Satakunnantie 48
010 200 9170

FORSSA Opintie 2
(03) 435 6557

www.suomenasejaretkeily.fi




TOYOTA www.toyotaautocenter.fi

AUTO-CENTER

RAISIO LOIMAA FORSSA

Pieni pää suuressa kypärässä



Tuottaja, reservin ylivääpeli **Kai Ruuhonen** työskentelee yksityisenä kuvataiteilijana sekä museoammattilaisena Porin taidemuseoon kuuluvassa Poriginal galleriassa. Ruuhonen suoritti varusmiespalveluksensa Porin prikaatissa. Hän on palvellut rauhanturvaajana Syyriassa, Bosniassa, Kosovossa ja Eritreassa.

– Taide merkitsee minulle yhtä keskeistä inhimillistä toimintoa, jolla on aika ja paikka elämässämme silloin kun elämälle primäärimmät asiat, kuten turvallisuus, on varmistettu. Taide on yksi tapa käsitellä ja jäsentää ihmisen elinympäristöä.

Koen taiteen myös yhtenä leikkimisen muotona, ja tässä yhteydessä yksityisessä taiteellisessa työskentelyssäni hyödyntämäni skaalafiguurit ovat ymmärrettävissä sarjatuotettuina pienoisteoksina, joilla voidaan esittää erilai-

sia asiayhteyksiä ja tapahtumia leikin keinoin, Ruuhonen kertoo.

– Käytän Pikkusotilaat-teossarjan perustarpeistona 1:76-mittakaavan teollisesti tuotettuja muovisia figuureja, ”pikkusotilaita”. Tarkoitukseni on tuoda pikkusotilaiden asennointiin ja dokumentointiin se sama matalakynnyksellinen lähestyttävyyden, joka oli lapsuuden leikeissä läsnä.

Pikkusotilaat-teossarja käsittelee sukupolvet ylittävää kokemusta, jossa nouseva ikäluokka ottaa kuitilleen edellisen polven varusteita ja niiden käyttöperusteita. Pikkusotilaat-teossarjassa keskeisin varusesine on puolustuksellinen kypärä. Pieni hahmo sovitaa päähänsä isoa kypärää kantaakseen sitä paitsi henkilökohtaisena suojana niin myös näkyvänä osana yhteisöllisyyttä traditioineen.

Veteraani-sana on johdannainen la-

tinan vanhaa tarkoittavasta sanasta vetus. Kansallisesti katsottuna ymmärrämme käsitteen liittyvän ensisijaisesti sotiamme veteraaneihin. Veteraanit ovat aikoinaan lunastaneet osansa nuorina, osa käytännössä aikuisuuden kynnyksellä olevina poikina ja tyttöinä. Pienistä skaalafiguureista lavastamisssani tilanteissa pyrin kuvaamaan sotilaita fyysisesti pieninä, lähes lapsenomaisina hahmoina mittaamattoman ison haasteen edessä ja sen tuoman raskaan vastuun alaisina.

Sotiamme veteraanit ja sotiamme naiset ovat oikeutetusti veistetty monelle jalustalle graniittiin ja valettu pronssiin mittakaavassa 1:1. Muovinen skaalafiguuri seisoo kunniavartiossa tämän huomionosoituksen rinnalla, pieninä inhimillisenä monumenttina.

Suomen Sotilas -lehden sivuilla ja nettissä julkaistavia kuvia voi tilata painokelpoisina (A4) tiedostoina omaan vapaaseen (ei kuitenkaan kaupalliseen) käyttöön. Tilaus tapahtuu osoitteesta: pikkusotilaat@gmail.com. Kuvatiedostojen hinta on 20 €/kuva. Maksu suoritetaan Sotiamme Veteraanit I Sotiamme Naiset -keräyksen tilille FI53 1555 3000 1089 03, viite: 5018. Liitä kuvatilaukseen tosite maksusta. Koko summa menee veteraanityöhön lyhentämättömänä.





ASKO TANHUANPÄÄ IN MEMORIAM

Porilainen -lehden pitkäaikainen avustaja **Asko Tanhuanpää** menehtyi äkilliseen sairauskohtaukseen 20. tammikuuta 64-vuoden ikäisenä.

Toimittaja, kirjailija, yrittäjä, paikallispoliitikko, rauhanturvaaja, Porin prikaatin ystävä Asko Tanhuanpää oli monitoimiosaaja ja aikaansaava maakunnallinen hahmo.

Porilainen -lehti sai nauttia vuosien ajan Askon monipuolisista ja värikkään journalistin kokemuksella kirjoitetuista artikkeleista. Apu-lehden kesätyöpaikka johti pitkään toimittajapestiin sanomalehti Länsi-Suomessa. Myöhemmin yrittäjänä hän kirjoitti Satakunnan viikkoon, avustaen myös Iltalehteä ja Suomen Tietotoimistoa.

Rauhanturvaamiseen liittyvästä tiedottamisesta muodostui Askolle rakas osaamisalue. Perusta valettiin vuonna 1999 alkanessa NATO-johtoisessa KFOR-operaatioissa Kosovossa, johon Asko osallistui kahdesti. Ensin Suomen pataljoonan tiedottajana, sitten monikansallisen prikaatin esikunnassa päätiedottajana majurin palvelusarvolla. Majuri Tanhuanpää oli myös monikansallisessa ympäristössä oma itsensä: sanavalmis, aikaansaava, humoristinen ja sosiaalinen. Kosovon kokemukset hioivat Askosta näkemyksellisen Rauhanturvaaja -lehden pitkäaikaisen päätoimittajan.

Asko Tanhuanpää oli urheilusuuntautunut toimittaja, pitkäaikainen Urheilutoimittajain liiton varapuheenjohtaja, mutta ennen kaikkea Rauman Lukon kannattaja. Niinpä hänen sanansa elää kirjoissa jääkiekkoerotuomari Seppo Mäkelästä "Se on poika penalti", Rauman lukosta "Tähtien virta 1986-96" ja viimeisimpänä jääkiekkoselostaja Risto Leinosta "Sini-kultainen ääni".

Paikallispolitiikassa Asko Tanhuanpää oli Satakunnan aluevaalissa kokoomuksen ehdokkaana, tapansa mukaan menossa kohti uusia haasteita. Äkkiarvaamatta tammikuuisena torstaina hänelle koitti viimeinen pillin vihellys. Peli päättyi. Porilainen -lehti muistaa kiitollisuudella ystävää ja kirjoittajaa. Kaipaamme persoonallista ja aikaansaavaa maakunnallista hahmoa, Askoa.



Porin prikaatin kiltä ry:n vuosikokous ja vuosijuhla Säkylän Huovinrinteellä lauantaina 14.5.2022

- 11.00 Killan valtuuskunnan kokous Upseerikerholla
- 12.00 Kahvitus ja Porilaismuseoon tutustuminen pienryhmissä muille osallistujille
- 12.30 Seppeleenlasku Porilaispatsaalla
- 13.00 Vuosikokous Upseerikerholla - vuosikokouksessa käsitellään killan sääntöjen 11 §:ssä mainitut asiat
- 14.00 Vuosijuhla Upseerikerholla - juhlapuhe - palkitsemiset
- 15.30 Ruokailu Upseerikerholla

Tumma puku ja isot kunniamerkit.
Kuljetuksia tilaisuuteen ei järjestetä.



Liity Killan jäseneksi!

Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/Jäsenhakemus



Porin prikaatin kiltä ry.



Arvoisat kiltasisaret ja -veljet, hyvät varusmiehet ja palkattu henkilökunta

Olemme tämän alkuvuoden aikana todistaneet Euroopan ja lähialueemme turvallisuusympäristön merkittävää muutosta. Tuskin kukaan meistä maallikoista eikä suurin osa asiantuntijoistakaan uskonut siihen, että Euroopassa syttyy suursota, jonka aiheuttama inhimillinen kärsimys ja aineellinen tuho on näin valtava. Toki Euroopassa on ollut aseellisia konflikteja, kuten entisen Jugoslavian alueen sodat ja Kosovon sota toisen maailman sodan päättymisen jälkeenkin, mutta mitään tällaista, tämän kokoluokan katastrofia ei uskottu koskaan enää tapahtuvan. Olemme median välityksellä nähneet kauniiden kaupunkien muuttuvan rauniokasoiksi sekä siviilien valtavan hädän pommitusten ja tykistötulen keskellä puhumattakaan niistä miljoonista ukrainalaisista lapsista, naisista ja vanhuksista, jotka ovat paenneet kotiseuduiltaan sotaa pakoon naapurimaihin. Tuntuu, että median välittämät kuvat ja tiedot ovat enemmänkin elokuvaa tai jotain rinnakkaistodellisuutta kuin tässä ja nyt, vain runsaan tuhannen kilometrin päässä meistä tapahtuvaa todellisuutta.

Tapahtumat ovat herättäneet meidät suomalaiset ajattelemaan omaa turvallisuuttamme. Valtiomme johto ja valitsemamme edustajat eduskunnassa arvioivat nyt muuttunutta tilannetta ja varmasti tekevät kaikkensa, jotta maamme itsenäisyys ja turvallisuus on jatkossakin vakaalla pohjalla. Näkemämme ja kokemamme ei kuitenkaan poistu mielistä helpolla ja kaikella tällä on pitkäkestoisia vaikutuksia yhteiskuntaamme ja kansalaistemme ajatuksiin riippumatta tehtävistä toimenpiteistä. Tapahtumat ja muutoksen järkyttävyyden ei poistu mielistä käske-

mällä tai kiistämällä tapahtunutta. Siksi esimerkiksi erilaiset vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevät toimijat, kuten killat ja yhdistykset ovat tärkeässä asemassa kansalaisten tiedontarpeen ja ennen kaikkea tekemistarpeen tyydyttämisessä. Tämän tyyppiset elämän peruspilareita järkyttävät muutokset lisäävät ihmisten tarvetta itse tehdä jotain asioiden hyväksi ja osallistua yhteisölliseen tekemiseen. Ja tähän kun vielä lisätään koronan aiheuttama patouma sosiaalisten kontaktien saamiseksi, on killoilla ja yhdistyksillä mahdollisuus osallistua yhteiskuntamme turvallisuuden vahvistamiseen ja turvallisuuden kehittämiseen.

Nyt on mielestäni aurinkokuningas Tami Tammisen sanoin "momentum". Olen aiemminkin tällä palstalla kehoittanut killan alueosastoja aktivoimaan toimintaansa. En peräänkuuluta massiivisia järjestelyitä vaativia isoja yleisötapahtumia. Yksi helposti järjestettävä ja kustannuksiltaan edullinen toiminnan muoto on esimerkiksi yhteinen viikkoliikunta. Osa voi hölkkätä, osa juosta ja osa vaikka kävellä. Olennaista on pienen hien saaminen pintaan, sykkeen nousu ja yhdessä ulkoilmasa olemisen samanhenkisessä seurassa. Tapahtuman järjestäminen ei edellytä muuta kuin tiedotteen jäsenistölle, että tavataan kuntoliikunnan merkeissä siellä ja siellä, silloin ja silloin. Ja jäseniä voi kehottaa ottamaan mukaan perheenjäseniään tai naapureitaan. Tiedä vaikka tällä tavalla saataisiin kiltaan myös uusia jäseniä? Ja Puolustusvoimat sekä yhteiskunta kiittävät, kun samalla kohotetaan kokonaisvaltaisen maanpuolustuksen tarvitsemien ihmisten, naisten ja miesten peruskuntoa puhumattakaan kuntoliikunnan kansanterveydellisistä vaikutuksista.

Tällä yhteisellä tekemisellä on myös vaikutusta maamme kansalaisten maanpuolustustahtoon. Se on jo ennestään korkealla tasolla, mutta aina sitäkin voi vahvistaa. Olemme median kautta nähneet, kuinka korkealla tasolla ukrainalaisten tahto puolustaa jopa aseellisesti omaa maatansa on. Ennen sotaa tehdyissä tutkimuksissa ukrainalaisten maanpuolustustahto oli lähes yhtä korkealla kuin meidän suomalaisten ja näkemämme toiminta alkaen Ukrainan presidentistä vahvistaa tutkimusten tulokset. Siksi tämän suhteen olemme paremmassa asemassa kuin moni muu Euroopan maa, mutta aina voi olla vieläkin parempi. Kiltatoiminta on yksi mahdollisuus vahvistaa tätä tahtoa. Siksi kannustankin teitä palveluksessa olevia varusmiehiä liittymään kiltaan kotiutumisen jälkeen, vaikka tiedän mielessä olevan muitakin asioita, kuten opiskelu, perheenperustaminen ja työn tekeminen. Muistakaa, että opiskelu, perhe-elämä ja työnteko maistuu paremmin, kun välillä tekee jotain ihan muuta. Ja se muu tekeminen voisi olla vaikkapa ulkoilu kiltasisarien ja -veljien kanssa tai kiinnostavien esitelmien kuunteleminen alueosaston tapamisissa. Puhumattakaan siitä, että neljä kertaa vuodessa saatte tämän mahtavan lukupaketin kotiin tuotuna.

Maailman ja Euroopan myllerryksessä huolimatta haluan toivottaa kaikilla tätä valtakunnan parasta kiltalehteä lukeville hyvää kevään odotusta. Pitäkää huolta läheisistänne ja maanpuolustustahtonne korkealla.

Joni Lindeman
Puheenjohtaja
Porin prikaatin kiltta ry



Kilta tutustui Reposaaren nähtävyyksiin



Pohjankankaan Tykistökiiltaan kuuluva Kankaanpään Seudun Tykistökiilta päätti uudella tavalla järjestää killan syyskokous matkakokouksena osana Porin Reposaaren suuntautuvaa kiltaretkettä. Noin kymmenkunta kiilta-aktiivia osallistui killan syyskokoukseen 21.9.2021 Reposaaren matkalla. Oppaana toimi kokenut aseharrastaja **Raimo Suominen** Porista. Ensimmäisenä ohjelmassa oli maittava lounas ravintola Merimestassa, jonka jälkeen tutustuttiin Reposaaren kirkkoon ja 4.10.1925 merellä tuhoutuneen S2:n muistomerkkiin sekä Linnakepuistoon. Linnakepuistossa tutustuttiin Canet-rannikkotykistöpatterin linnoitettuihin tuliasemiin, tulenjohtosemaan, ammusvarastoon, miehistökorsuun, lääkintäkorsuun, tähyystorniin ja valonheitinasemaan.

Tykkimiehille ehkä mielenkiintoisin kohde oli sodanaikainen betonilla ja teräksellä linnoitettu ja entisöity ranskalainen 152 mm:n Canet-rannikkotykki, jonka ampumasektorikin oli hienosti raivattu kohti Pohjanlahtea. Tykkimiehet pääsivät kokeilemaan myös tykin suuntausta niin piiruisista sivu-kuin korkeussuuntausta. Tehtiin myös oppaan johdolla linja-autolla tutustumiskierros saaren muihin nähtävyyksiin. Matka oli kaikin puolin osallistujien mielestä mielenkiintoinen ja onnistunut; näitä tehdään varmasti tulevaisuudessakin.

Pohjois-Satakunnalla ja Niinisalolla on pitkät tykistölliset perinteet, aloitettiinhan tulevaa Tykistövaruskuntaa rakentamaan jo vuonna 1934, josta se kehittyi vuosien saatossa Suomen tykistön "kehdoiksi". Kankaanpään Seudun Tykistökillalla on hyvät puitteet ja

Reposaaren retkellä leppoisalla päivällisellä ravintola Merimestassa kiltaveljet vas Kimmo Tuomi, Pertti Myllylä ja Paavo Ruokoski. Kuva Rsko Isohannu

mahdollisuudet toimia vapaaehtoisen maanpuolustustyön linkkinä kansalaisten ja puolustusvoimien välillä sekä toimia maanpuolustustahdon ja -kyvyn ylläpitäjänä alueella. Kankaanpään Seudun Tykistökiilta pitää edelleen yllä kuuluisaa tykkimieshenkeä ja katsoo aktiivisin sekä positiivisin mielin kohti tulevaisuutta.

Kimmo Tuomi
Puheenjohtaja
Pohjankankaan Tykistökiilta



KIVIKYLÄN

KOTIPALVAAMO

SAVULAAKSONTIE 121

27230 KIVIKYLÄ

KOTOISIMMAT MAUT

WWW.KIVIKYLÄN.FI

